

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΪΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 • ΤΕΥΧΟΣ 84

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κραυγή πόνου καὶ ἀνησυχίας πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη	σελ. 1
Προκλητικὴ καὶ ἐκκλησιολογικὰ μετέωρη ἢ ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου ..	σελ. 2
Ἡ Ἑλλάδα σέ κλοιὸ ἐλλειμμάτων. Οἱ Ἕλληνες σέ προσκλητήριο ἀγώνα	σελ. 11
Ἑλληνορθόδοξη ἐλπίδα μέσα σέ περίοδο κρίσης	σελ. 15
Ζωντανὰ θαύματα	σελ. 17
Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος Πλαστήρας	σελ. 18
Τὰ δολοφονικὰ μνημόνια	σελ. 19
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 21

ΚΡΑΥΓΗ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Οἱ πρόσφατες ἐκλογές τῆς 17ης Ἰουνίου ἔδωσαν ἀποτέλεσμα, πού ἐπέτρεψε τὸν σχηματισμὸ τρικομματικῆς κυβερνήσεως συνεργασίας (Ν.Δ.-ΠΑ.ΣΟ.Κ.-ΔΗΜ.ΑΡ.). Εὐχόμαστε πραγματικά ἢ κυβέρνηση αὐτὴ νὰ κάνει ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ γιὰ νὰ ἀνακόψει τὴν ἐλεύθερη πτώση, στὴν ὁποία ἔχουν ρίξει τὴν Ἑλλάδα οἱ «ἀγορές» τῶν τοκογλύφων καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι ὑπάλληλοί τους. Βέβαια ἡ Ν.Δ. τοῦ κ. Σαμαρᾶ δέν πρέπει νὰ ξεχνᾷ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέν τὴν ἐπέλεξε ὡς τὸ ἀπόλυτο καλὸ, ἀλλ' ὡς τὸ λιγότερο κακὸ σέ σύγκριση μὲ τὸν ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τοῦ κ. Τσίπρα, τυχόν

ἐκλογή τοῦ ὁποίου θὰ ἔβαζε τὴ χώρα σέ μεγαλύτερες περιπέτειες.

Ἡ πρόταξη τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν καταστροφικῶν μνημονίων, ὡς ἐπιλογή ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπιδιώσεως, πού ἔκανε συνειδητὰ καὶ ἡ *Παρακαταθήκη*, ἀποδείχθηκε σωστὴ ἐπιλογή. Αὐτὸ φαίνεται καὶ μόνον ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἀκόμη καὶ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ., πού μὲ τὸν καταστροφικὸ κ. Γιώργο Παπανδρέου μᾶς ἔβαλε στὰ μνημόνια, τώρα μὲ τὸν νέο του πρόεδρο κ. Βενιζέλο πάει νὰ μᾶς παρουσιασθεῖ ἀκόμη καὶ αὐτὸ ὡς ἀντιμνημονιακὸ σχεδὸν κόμμα!

Ἡ νέα Κυβέρνηση θὰ κριθεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα

της. Ὅποτε θά ἐπανέλθουμε στό θέμα αὐτό, θέμα ζωῆς καί θανάτου γιά τήν Ἑλλάδα καί τούς Ἕλληνες.

Σήμερα ὅμως τό σημεῖωμα τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιθυμεῖ νά ἐστιάσει σ' ἓνα γεγονός ἀπό τήν ἐκκλησιαστική ἐπικαιρότητα. Πρόκειται γιά τό κείμενο τῆς Συνάξεως Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καί Μοναχῶν, πού ἐδόθη στή δημοσιότητα σά τέλη Ἰουνίου τοῦ 2012 ὑπογραφόμενο ἀπό καταξιωμένες ἐκκλησιαστικές προσωπικότητες καί ἀποτελεῖ οὐσιαστικά μίαν ἐκτενή καί πλήρως κατοχυρωμένη θεολογικά ἀπάντηση στήν ἐπιστολή τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, μέ τήν ὁποία ἐκεῖνος ζητοῦσε ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἰερώνυμο τήν λήψη μέτρων ἐναντίον ὄσων ἀσκοῦν κριτική στήν οἰκουμενιστική γραμμή, θάσει τῆς ὁποίας διεξάγονται οἱ διαχριστιανικοί καί διαθηρησιακοί διάλογοι, οἱ ὁποῖοι συνοδεύ-

ονται καί ἀπό συμπροσευχές μέ αἰρετικούς.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐκάλυψε ὅλους αὐτούς (Μητρο. Πειραιῶς, Μητρο. Κυθήρων καί ὄσους ἄλλους ἀντιοικουμενιστές κληρικούς καί θεολόγους) τῶν ὁποίων τήν καταδίκη ζητοῦσε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης. "Ὁμως ἡ Ἐπιστολή τῆς Δ.Ι.Σ. δέν ἐδόθη στή δημοσιότητα." Ἐτσι ἔχουμε σήμερα τό –ὄντως βαρυσήμαντο– κείμενο τῆς Συνάξεως Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καί Μοναχῶν, τό ὁποῖο θά δημοσιεύσουμε ὁλόκληρο λόγω τῆς σπουδαιότητός του σέ δύο συνέχειες." Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Παναγιώτατος νά θελήσει νά ἀκούσει τήν «κραυγή πόνου καί ἀνησυχίας» τῶν πνευματικῶν του τέκνων «γιά τήν ἀλλοίωση τοῦ ποιμαντικοῦ φρονήματος».

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

**ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΤΕΩΡΗ
Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΘΗΝΩΝ**
τῆς Συνάξεως Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καί Μοναχῶν

Εἰσαγωγή. Τό ὕφος καί τό ἦθος τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπιστολῆς.

Μεσοῦσης τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς,

στίς 16.3.2012, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἀπέστειλε ἐπιστολή πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Ἰερώνυμο, ἡ ὁποία ἀναφέρεται σέ θέματα τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
στόν Διαδικτυακό Τόπο
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr
Μερικές ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

Ἡ πατριαρχική ἐπιστολή μᾶς ὑπενθυμίζει ἄλλη παλαιότερη (τοῦ 2009), παρομοίου περιεχομένου, μέ τήν ὁποία ὁ Πατριάρχης κατήγγειλε τήν «*Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*» ὡς πρόξενο σχίσματος καί ζητοῦσε τήν ἐπιβολή αὐστηρῶν ποινῶν στούς πρωτεργάτες της. Ὅμως ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἄλλως τά οἰκονόμησε καί –δόξα τῷ Θεῷ– ἡ ἐπιστολή αὐτή ἔγινε ἀφορμή, ὥστε γιά πρώτη φορά νά συζητηθεῖ ἀναλυτικά ἐπί διήμερον (15-16.10.09) στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἡ πορεία τοῦ Διμεροῦς Θεολογικοῦ Διαλόγου μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς. Στή συζήτηση στήν Ἱεραρχία ἀποκαλύφθηκαν πρακτικές καί στοιχεῖα τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως τά ὁποία ἐπιμελῶς ἐκρατοῦντο κρυφά ἀπό τούς Ἱεράρχες μας. Ἡ Ἱεραρχία μας ὀρθῶς ἐνεργοῦσα δέν καταδίκασε τήν «*Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*» οὔτε τούς πρωτεργάτες της, ὅπως φορτικά τῆς εἶχε ζητηθῆ ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη. Δέν εἶναι τῆς παρουσίας ὁ σχολιασμός ἐκείνης τῆς ἀποφάσεως, πού εἶχε τότε γίνει ἀπό μέλη τῆς Συνάξεώς μας.

Ὅμως διαβάζοντας τήν πρόσφατη ἐπιστολή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί βλέποντας τό ὕφος μέ τό ὁποῖο εἶναι γραμμένη, δέν μπορούμε νά μὴν ἐνθυμηθοῦμε τήν παρ. 6 τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱεραρχίας (16.10.2009), μέ τήν ὁποία ἀπευθύνεται στό πλήρωμα τῶν πιστῶν μέ τήν ἄκρως συγκινητική φράση: ἡ Ἱεραρχία «*παρακαλεῖ τούς πιστούς νά ἐμπιστεύονται τούς ποιμένες*». Εἶναι πρόδηλη ἡ διαφορὰ ἤθους καί ὕφους τῆς παλαιᾶς συνοδικῆς ἀποφάσεως καί τῆς παρούσης πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς: Ἡ Ἱεραρχία ἐκφράζουσα τήν Ἐκκλησία-μᾶνα ἀπευθύνεται στά παιδιά της. Ὁ ἐπίσκοπος, ὡς πατέρας καί ὄχι ὡς πατριός, ὀμιλεῖ στά παιδιά του. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνεται μέ ἰδιαιτέρο σεβασμό στά πρόσωπα τῶν πιστῶν καί κατανοεῖ τήν εὐλογία ἀνησυχία

τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ γιά ὅσα τεκταίνονται στά πλαίσια τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Δυστυχῶς τέτοια ὑγιῆ ἐκκλησιολογικά στοιχεῖα δέν μπορούμε νά βροῦμε στήν πατριαρχική ἐπιστολή. Ἀντίθετα μέ πολλή λύπη διαπιστώνουμε ἱεροκρατικές ἀντιλήψεις ἐπιβολῆς, φίμωσης καί πάταξης τῆς φωνῆς, τῆς ἀγωνίας καί τῆς ἀνησυχίας τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἐξετάσουμε ὁμως τά βασικά σημεῖα τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς:

Α' Βατικάνεια Ἐκκλησιολογία

Τό πατριαρχικό ἔγγραφο, δυστυχῶς, ἐδράζεται ἐπί στοιχείων βατικανείου ἐκκλησιολογίας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἕνας ἐπίσκοπος, ὡς δῆθεν «*πρῶτος τῆς παγκοσμίου Ἐκκλησίας*», μπορεῖ νά «*ἀπολαμβάνει ἀνωτάτη, πλήρη, ἄμεση καί παγκόσμια κανονική ἐξουσία στήν Ἐκκλησία, τήν ὁποία μπορεῖ πάντα ἐλεύθερα νά ἀσκεῖ*»!

Διότι, πῶς ἄλλιῶς μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ ἡ ἔμμεση, ἀλλά σαφῆς ἀπαίτηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νά ἐγκρίνει αὐτός σέ ποιά θεολογικά συνέδρια θά στέλνει ἐκπρόσωπο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί θά μπορούν νά συμμετέχουν οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος;

Πῶς ἄλλιῶς μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ τό ὕφος τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς, ὁ συντάκτης τῆς ὁποίας ἀπευθύνεται ὡσάν σέ ἕνα ὑπό τήν κανονική του δικαιοδοσία ἀπλό κληρικό; Εἶναι ὕφος αὐτό ἐπιστολῆς σέ ὁμοτιμο «ἀδελφό», συνεπίσκοπο καί μάλιστα Ἀρχιεπίσκοπο Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας; Τό ταπεινό φρόνημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν παραβλέπει ἀσφαλῶς τήν πρός τό πρόσωπό του ἀπρεπῆ λεκτική συμπεριφορά, ὁμως τά θέματα κανονικῆς τάξεως στή διοίκηση τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπιβάλλουν τόν ἐνδεδειγμένο σεβασμό πρός τόν πρῶτον τῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πῶς ἀλλιῶς νά ἐρμηνευθεῖ ἡ ἀπαίτηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νά ἀπορρίψει καί καταδικάσει ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ὅ,τι αὐτός θεωρεῖ ἄξιο καταδίκης;

Λυπούμαστε, ἀλλά προφανῶς διέλαθε τήν προσοχή τοῦ συντάκτου τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς, ὅτι μόνον ὅταν ὑπάρχει ἔκπτωση ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη, ἢ σοβαρή παραβίαση τῶν Ἱερῶν Κανόνων, δικαιούται ἢ μᾶλλον ὑποχρεοῦται ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης νά ἐνεργεῖ ὑπερορίως καί νά ἐπισημαίνει τήν ἐκτροπή. Αὐτή ἡ ὑποχρέωση ὅμως δέν εἶναι ἀποκλειστικό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ἀλλά ὑποχρέωση-δικαίωμα κάθε Ὁρθοδόξου ἐπισκόπου. Τέτοια ὅμως περίπτωση ἐκτροπῆς ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί κανονική τάξη, πού νά θεμελιώνει ὑπερόρια δικαιοδοσία, δέν στοιχειοθετεῖται στό πατριαρχικό ἔγγραφο. Συνεπῶς, ἡ πατριαρχική ἐπιστολή ὄχι μόνο παραβιάζει τόν Τόμο Αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί πάγιες κανονικές ἀρχές πού διέπουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἐκφράζει ἐκτροπή σέ παπικές ἐκκλησιολογικές θέσεις.

Στήν περίπτωσή μας, ἄλλωστε, ὅπως καί σέ πληθώρα ἄλλων στίς ἡμέρες μας, οἱ ὄροι ἔχουν δυστυχῶς ἀντιστραφῆ, καθῶς ὄχι λαϊκοί ἢ κληρικοί, ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καί Ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καί ἄλλων δικαιοδοσιῶν, προδαίνουν μέ ἐνέργειές τους στήν παραβίαση τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί συμβάλλουν μέ τούς λόγους καί τίς ἐπιλογές τους στήν ἀλλοίωση τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας.

Ἀναγκάζονται, ἔτσι, ὁ πιστός λαός καί οἱ ἀπλοί κληρικοί καί μοναχοί νά ἐντοπίζουν καί νά ἐπισημαίνουν τίς παραβιάσεις αὐτές, ὡς ἐκφραστῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογικῆς καί δογματικῆς συνειδήσεως (βλ. Ἀπόφαση Πατριαρχῶν Ἀνατολῆς, 1848), ὅταν μάλιστα ἀποφεύγουν, νά πράξουν τό ἴδιο, ἐκτός μεμονωμένων ἐξαιρέσε-

ων, αὐτοῖ τῶν ὁποίων εἶναι πρότιστο καθῆκον καί ὑποχρέωση, οἱ Ὁρθόδοξοι, δηλαδή, Ἐπίσκοποι, καί τά συνοδικά ὄργανα τῶν τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, λόγω τῆς κακῶς νοουμένης φιλαδελφίας, εὐγενείας, ὑπακοῆς, τοῦ δῆθεν σεβασμοῦ πρὸς θεσμούς ἢ καί τῆς ἐπικλήσεως εἰδικῶν συνθηκῶν.

Β'. Μέ τούς ἑτεροδόξους διαλεγόμεθα. Τῶν Ὁρθοδόξων κλείνουμε τό στόμα.

Στό πατριαρχικό ἔγγραφο ἐκφράζεται ἡ λύπη καί ἡ ἀγωνία τοῦ Πατριαρχείου «ἐκ τῶν δηλώσεων, ἐκδηλώσεων καί ἐν γένει κινήσεων ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας, καθ' ἃς ἐκφράζονται θέσεις καί ἐκτιμήσεις καί ἀπόψεις ἠκιστα συμβιβαζόμεναι πρὸς τό Ὁρθόδοξον ἦθος καί ἔθος». Στή συνέχεια προσδιορίζει ὅτι τό πρόβλημα ἐγκτεῖται στήν ἀσκουμένη «κριτική...εἰς τούς διεξαγομένους μετὰ τῶν ἑτεροδόξων διμερεῖς καί πολυμερεῖς Θεολογικούς Διαλόγους καί τὰς διαχριστιανικάς συναντήσεις ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν, τῷ Συμβουλίῳ Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καί ἄλλοις παρεμφερέσι διαχριστιανικοῖς ὀργανισμοῖς».

Διερωτώμαστε ὅμως μέ ὅλο τό σεβασμό στό θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου:

α) Ἀπό πότε καί βάσει ποιᾶς ἀγιογραφικῆς, πατερικῆς ἢ κανονικῆς διατάξεως ἢ ἀγωνία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ γιά τήν Ἀλήθεια τῆς πίστεως καί τήν ἐν Ἀληθείᾳ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καί συνακόλουθα ἡ ἄσκησις εὐπρεποῦς καί τεκμηριωμένης κριτικῆς σέ πράξεις ἢ λόγους ἐκκλησιαστικῶν φορέων ἀποτελεῖ κανονικό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, καί θά πρέπει νά ἐπιβληθοῦν ποινές στούς δῆθεν παρανομοῦντες; Μήπως ἀπέκτησε καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀλάθητο πάπα, κατά τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὁποῦ δέν χωρεῖ οἰαδήποτε κριτική;

β) Δέν θά ἔπρεπε νά εἶναι πρόξενος

χαρᾶς στους ποιμένες ἢ ἐναγώνια ἐνασχόληση τῶν πιστῶν μέ θέματα πίστεως; Ἡ μήπως αὐτή εἶναι ἀποδεκτή καί ἐπιτρεπτή μόνον, ὅταν ὁ λαός συμφωνεῖ καί ἐπικροτεῖ τά λεχθέντα καί πραχθέντα τῆς ἡγεσίας; Ὁμως μία τέτοια προσέγγιση δέν εἶναι ἐκκλησιολογικῶς ὑγιής, διότι ὑποδηλώνει ὑποδόσκουσα κληρικαλιστική καί παπίζουσα νοσοτροπία! Καυχώμεθα γιά τό συνοδικό πολίτευμα διοικήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν συνόλῳ, ἀλλά καί τῶν κατά τόπους Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἀσφαλῶς στίς συνόδους συμμετέχουν ἐπισκοποί, ἀλλά καθοριστικός εἶναι καί ὁ ρόλος τοῦ πληρώματος (κλήρου καί λαοῦ) μέ τήν ἀποδοχή ἢ ἀπόρριψη τῶν συνόδων. Τά παραδείγματα ἀπό τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία εἶναι πολλά: οἱ σύνοδοι Ἐφέσου (449), Ἱερείας (754) καί Φερράρας-Φλωρεντίας (1439) ἀπορρίφθηκαν ἀρχικά ἀπό τήν ἐκκλησιαστική συνείδηση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ (κλήρου-λαοῦ) ὡς ληστρικές, καί μετά ἤλθε ἡ συνοδική ἔκφραση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐτυμηγορίας τοῦ πληρώματος.

Πῶς λοιπόν ποινοκοποιεῖται, ἐλαφρᾶ τῆ καρδία, ἡ ἄσκηση κριτικῆς στίς ἀποφάσεις συνόδων ἢ προκαθημένων;

Ἐξ μὴ ξεχνοῦμε καί τήν πανορθόδοξη ἀπόφαση τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς (1848), πού συμπυκνώνουν τήν ὀρθόδοξη-πατερική ἐκκλησιολογία γιά τό ρόλο τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ: «*Παρ' ἡμῖν οὔτε πατριάρχαι οὔτε σύνοδοι ἐδυνήθησαν ποτέ εἰσαγαγεῖν νέα, διότι ὁ ὑπερασπιστής τῆς θρησκείας ἐστίν αὐτό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι αὐτός ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τό θρησκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καί ὁμοειδές τῷ τῶν Πατέρων αὐτοῦ*».

γ) Στό πατριαρχικό ἔγγραφο γίνεται μνεία τῆς ἀσκουμένης κριτικῆς στους διαλόγους. Ποιά λοιπόν ἀπάντηση προτείνει ἡ πρωτόθρονη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως στήν ἀσκούμενη κριτική; Δυ-

στυχῶς, μόνο φίμωση καί τιμωρία! Λυπούμαστε πού ἀναγκαζόμαστε νά φωνάξουμε μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας: Ἐτσι συμπεριφέρεται ὁ πατέρας στά παιδιά του; Αὐτό ἐπιβάλλει ἡ ὑπεύθυνη ποιμαντική-ἐπισκοπική συνείδηση; Ἐτσι νομίζουν κάποιοι ὅτι καλλιεργοῦν τό σεβασμό τοῦ λαοῦ στήν ἐκκλησιαστική ἡγεσία; Μέ τέτοια νοσοτροπία ὁδηγοῦν τό λαό τοῦ Θεοῦ «*πρός διατήρησιν ἀκλονήτου τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ ἔναντι τῶν ποιμένων αὐτοῦ*» ἢ ἐπιτυχάνουν ἀκριβῶς τό ἀντίθετο; Ὁμως, ἀλίμονο στόν πατέρα πού περιφρονεῖ τήν κραυγή ἀγωνίας τῶν παιδιῶν του. Ὁ ἴδιος κλονίζει στή συνείδησή τους τό πατρικό κῦρος. Καί μή μᾶς διαφεύγει ὅτι ἡ πατρική αὐθεντία δέν ἐπιβάλλεται μέ τή φίμωση τῆς κριτικῆς, ἀλλά ἐμπνέεται ἀκόμα καί στά «ἄτακτα» παιδιά. Ἐάν αὐτό ἰσχύει στή βιολογική πατρότητα, πολλῶ μᾶλλον ἔχει ἐφαρμογή στήν πνευματική. **Ὁ λόγος μας εἶναι κραυγή πόνου καί ἀνησυχίας γιά τήν ἀλλοίωση τοῦ ποιμαντικοῦ φρονήματος**, τό ὁποῖο θά ἔπρεπε νά εἶναι ἰδιαίτερα αὐξημένο στό συντάκτη τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς.

Δέν ἔχουμε ὑποχρέωση οἱ ποιμένες νά ἔρθουν σέ διάλογο μέ τό ποίμνιο, νά φροντίσουν νά γίνουν κατανοητές οἱ ἀποφάσεις τους; Ἄλογο εἶναι τό ποίμνιο, ὥστε νά ἄγεται καί νά φέρεται κατά τίς ἐπιθυμίες τῶν ποιμένων, χωρίς τό ἴδιο νά μπορεῖ νά ἐκφράζει τόν παραμικρό προβληματισμό; Δυστυχῶς, παρατηρεῖται ἀπό πλευρᾶς τῶν Ὁρθοδόξων πού πρωτοστατοῦν στήν Οἰκουμενική Κίνηση νά διασαλπίζουν μέ τόν πλέον ἔντονο τρόπο τό διάλογο μέ ἑτεροδόξους καί ἀλλοθρήσκους ἀκόμα, ἀλλά νά ἀποφεύγουν προκλητικά, νά τρέμουν, κυριολεκτικά, τήν παραμικρή συζήτηση μέ τούς ὁμοδόξους ἀδελφούς, τά παιδιά τους καί συνδιακόνους στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ!

Μάλιστα στήν πατριαρχική ἐπιστολή εἶναι ἐκδηλη ἡ ἐντονότατη ἐνόχληση τοῦ

συντάκτου από τή διοργανωθείσα υπό τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς Ἡμερίδα ἀναφορικά μέ τήν «Μεταπατερική Θεολογία» («λαϊκή σύναξις» χαρακτηρίζεται στήν ἐπιστολή). Εἶναι προφανέστατη ἡ ἐπιτυχία τής ἡμερίδος: τάραξε τά θολά νερά τής ἀντιπατερικότητας καί τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐξύπνησε συνειδήσεις, ἐνόχλησε τούς ὑπευθύνους. Δόξα τῷ Θεῷ. Εἶναι πρόδηλο γιατί φοβοῦνται τό λαό καί τή σύναξή του: διότι δέν τόν θέλουν κατηχημένο καί ἐνημερωμένο, γιά νά κάνουν ὅ,τι θέλουν χωρίς ἀντίσταση! Δέν πρέπει νά γνωρίζει ὁ λαός! Ἐπαγορεύεται ἡ ὑπεύθυνη ἐνημέρωσή του! Εἶναι στοιχεῖο παρακμῆς ἡ ἐκκλησιαστική ἡγεσία νά δαιμονοποιεῖ τή γνώση, τήν παιδεία, τήν ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ γιά τά συμβαίνοντα στήν Οἰκουμενική Κίνηση!

Γ. Ποιοί παραβαίνουν τίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις;

Ἐγκαλούμεθα ὅτι περιφρονοῦμε «πανορθόδοξες ἀποφάσεις». Εἶναι ἡ εὐκόλη «καραμέλα» πού συχνά, ἀλλά ἀναπόδεικτα, πιπιλίζουν οἱ κατήγοροί μας. Εἶναι ἀπαραίτητες στό σημεῖο αὐτό τρεῖς ἐπισημάνσεις:

α) Οἱ πανορθόδοξες ἀποφάσεις δέν εἶναι ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν Συνόδων, στίς ὁποῖες δέ χωρεῖ κριτική. Γι' αὐτό καί συχνά, ὄχι μόνο ἀσκεῖται σέ αὐτές κριτική, ἀλλά ἀκόμα καί δέν ἐφαρμόζονται ἀπό τίς τοπικές Ἐκκλησίες, χωρίς νά ἐπισύρεται ἐναντίον τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν ὁποιαδήποτε κύρωση.

β) Σύμφωνα μέ ὅλες τίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις ἡ συμμετοχή τής Ὁρθοδοξίας στήν Οἰκουμενική Κίνηση δέν εἶναι ἀπροϋπόθετη· τίθενται ὀρισμένες προϋποθέσεις, τίς ὁποῖες ὑποχρεοῦνται ὅλοι νά σέβονται καί νά τηροῦν. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, ἡ παραμονή τῶν Ὁρθοδόξων σέ Οἰκουμενι-

στικά fora γίνεται κατά παράβαση αὐτῶν τῶν πανορθοδόξων ἀποφάσεων. Ἐπειδή, δυστυχῶς, δέν τηροῦνται οἱ πανορθοδόξως τεθεῖσες προϋποθέσεις, ὑπάρχουν τοπικές Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες πού ἔχουν ἀποχωρήσει ἐξ ὀλοκλήρου ἀπό τήν Οἰκουμενική Κίνηση προσωρινά ἢ μόνιμα ἢ ἀπό ὀρισμένες μόνο πτυχές της: π.χ. ὀριστικά ἔχουν ἀποχωρήσει ἀπό τό ΠΣΕ τό Πατριαρχεῖο Γεωργίας, τό Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας, καί γιά μεγάλο χρονικό διάστημα παλαιότερα τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων· στή δεκαετία τοῦ 1990 προσωρινά ἀποχώρησαν ἀπό τό διμερῆ Θεολογικό Διάλογο μέ τούς Παπικούς οἱ περισσότερες Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καί τά Πατριαρχεῖα (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, Πατριαρχεῖο Ρωσίας, Πατριαρχεῖο Σερβίας, Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας, Πατριαρχεῖο Γεωργίας, Ἐκκλησία Ἑλλάδος, Τσεχίας καί Σλοβακίας). Σύμφωνα μέ τή συνεπῆ ἐφαρμογή τής πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς θά ἔπρεπε οἱ προκαθήμενοι καί οἱ σύνοδοι τῶν ἀνωτέρω τοπικῶν Ἐκκλησιῶν νά τιμωρηθοῦν γιά ἀθέτηση, περιφρόνηση καί ἀπειθεία στίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις, πού προβλέπουν τή συμμετοχή ὅλων στήν Οἰκουμενική Κίνηση. Ἐγκαλούμεθα ἐμεῖς πού σέ τελική ἀνάλυση ἀπλή κριτική κάνουμε στά συμβαίνοντα στόν οἰκουμενιστικό χῶρο, ἐνῶ οἱ ἀνωτέρω Ἐκκλησίες προέβησαν σέ σημαντικές ἐνέργειες καί ἀρνήθηκαν τή συμμετοχή τους παραβαίνοντας Πανορθόδοξες ἀποφάσεις. Ὅμως γι' αὐτούς δέν τολμᾷ νά πεῖ λέξη ἡ Πατριαρχική ἐπιστολή.

γ) Ἐάν μελετήσουμε προσεκτικά τίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις, θά δοῦμε ὅτι δέν τίς περιφρονοῦν ὅσοι ἀσκοῦν κριτική γιά τά οἰκουμενιστικά λεχθέντα καί πραχθέντα ἐνίων Ὁρθοδόξων, ἀλλά οἱ ἴδιοι οἱ πρωτοστατοῦντες Ὁρθόδοξοι στήν Οἰκουμενική Κίνηση, οἱ τά πρῶτα φέροντες τῶν διαλόγων. Ναι! Οἱ Οἰκουμενιστές περιφρονοῦν

καί ἀσχημονοῦν ἐπὶ τῶν πανορθοδόξων ἀποφάσεων:

Οἱ πανορθόδοξες ἀποφάσεις ἔχουν καταδικάσει ἀπερίφραστα τὴν Οὐνία. Συνάδει μὲ τίς ἀποφάσεις αὐτές, ἡ ὑπογραφή ἀπὸ ἐκπροσώπων τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς ἐπαίσχυντης συμφωνίας Balamand (1993), μὲ τὴν ὁποία γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία ἀναγνωρίσθηκε ἡ Οὐνία;

Δείχνει σεβασμὸ στίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις πού ἔχουν καταδικάσει τὴν Οὐνία ἢ προσφορά τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἐνός Ἁγίου Ποτηρίου ὡς δώρου, μὲ βαθύτατο συμβολισμό, στόν νεοεκλεγέντα Οὐνίτη Ἐπίσκοπο Ἀθηνῶν;

Δείχνει σεβασμὸ στίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις πού ἔχουν καταδικάσει ρητῶς τὴν Οὐνία, «ὁ θεωρούμενος πολὺς τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας Μύστης (!) Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης νά δηλώνει, ὅτι τό ζήτημα τῆς Οὐνίας δέν ἀποτελεῖ Ἐκκλησιολογίαν, ἀλλὰ πρακτικόν ἐρώτημα, τό ὁποῖον ὀφείλει νά ἀντιμετωπίσει κάθε Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καθ' ἑαυτήν», σύμφωνα μὲ ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Στυλιανοῦ σέ μέλος τῆς Συνάξεώς μας;

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπό 31.1.1952 ἐγκύκλιο τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου —πού ἐξέφραζε τὴν πανορθόδοξη ὁμοφωνία μέσα στοὺς αἰῶνες— ἀπαγορεύονται ἀπερίφραστα οἱ συμπροσευχές ὡς «ἀντικείμενα πρὸς τοὺς ἱερούς κανόνας καὶ ἀμβλύνουσαι τὴν ὁμολογιακὴν εὐθιξίαν τῶν Ὁρθοδόξων». Δυστυχῶς ὅμως αὐτοὶ πού δέν σέβονται τὴν πανορθόδοξη παράδοση εἶναι οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου· καὶ ἔχουν τὴν ἄνεση, ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ, νά καταγγέλουν ἐμᾶς ὡς παραβάτες! Νά ὑπενθυμίσουμε μὲ συνοχή καρδίας:

α) Ἐγκρίνεται τό 2002 ὁ κανονισμός γιὰ τὴν «ὁμολογιακὴ» ἢ «διομολογιακὴ» κοινή προσευχή στίς συναντήσεις τοῦ ΠΣΕ ἀπὸ

τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Πατριαρχείου!

β) Ὑμνεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν ἐμμένοντα ἐν τῇ αἵρέσει πάπα ὡς «σεπτὸ Ποιμένα καὶ Πρόεδρο» καὶ μάλιστα ἐντός τοῦ πατριαρχικοῦ Ναοῦ καὶ παρουσία τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριάρχου!

γ) Ὑμνεῖται ἀπὸ τὴν πρωτόθρονη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ ὡς «Ἐκκλησία σεπτῆ, Καθέδρα τοῦ Πέτρου» καὶ μάλιστα ἐντός τοῦ πατριαρχικοῦ Ναοῦ καὶ παρουσία τοῦ Πατριάρχου!

δ) Ὁ ἐμμένων ἐν τῇ αἵρέσει Πάπας, ἐνδεδυμένος ἄμφια, συμμετέχει ἐνεργῶς στή Θ. Εὐχαριστία στόν πατριαρχικό Ναό (30.11.2006) δίδοντας καὶ λαμβάνοντας λειτουργικὸ ἄσπασμό μὲ τόν (...συλλειτουργό του;) Πατριάρχη καὶ ἐκφωνώντας ἐκ μέρους τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος τὴν Κυριακὴ Προσευχή!

ε) Οἱ Παπικός καὶ Ἀρμένιος κληρικοί, ἐνδεδυμένοι ἄμφια, διαβάζουν τό Εὐαγγέλιο στόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης στόν πατριαρχικό Ναό (2011, 2012) καὶ εἰσέρχονται στό Ἱερό Βῆμα ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, ὡσάν κανονικοὶ ὀρθόδοξοι κληρικοί!

στ) Ὁ Μητροπολίτης Γερμανίας κ. Αὐγουστίνος συμμετεῖχε στὴν Trier τῆς Γερμανίας σέ ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὴν «ἀνάμνηση τοῦ Βαπτίσματος» κατὰ τὴν «Ἡμέρα τῆς Οἴκουμένης» (5 Μαΐου 2012)! Συμπροσευχήθηκε ἀκόμα καὶ μὲ ἱέρειες καὶ ἐπισκοπίνες καὶ δέχθηκε νά ραντισθεῖ στό μέτωπο ἀπὸ Παπικό Ἐπίσκοπο «σέ ἀνάμνηση τοῦ Βαπτίσματος»! Ἐξίσου τραγικὴ γιὰ ὀρθόδοξο Ἐπίσκοπο ἦταν καὶ ἡ στιγμή στὴν ὁποία ὁ Μητροπολίτης Γερμανίας, ὡς ἄλλος παπικός κληρικός ραντίζει στό μέτωπο λαϊκούς παπικούς καὶ προτεστάντες σέ «ἀνάμνηση τοῦ Βαπτίσματος»! Θά μπορούσε ἄραγε ἡ Ρώμη νά ἐξασφαλίσει καλύτερη ἐκκλησιαστικὴ νομιμοποίηση τοῦ διὰ ραντισμοῦ παπικοῦ «βαπτίσματος» ἀπὸ

ἐπιφανή Ὁρθόδοξο Ἐπίσκοπο, ἐκπρόσωπο τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως; Στήν ἴδια τελετή ὁ ἴδιος Μητροπολίτης φωτογραφήθηκε νά περιμένει στή σειρά πίσω ἀπό μία ἰέρεια ἢ ἐπισκοπίνα, ἡ ὁποία ἀγιάζει (!) τόν παπικό ἐπίσκοπο στό μέτωπό του! Πραγματικά miserabile visu!

ζ) Παπικοί ἐπίσκοποι συμμετεῖχαν σέ Ναούς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στή λιτάνευση τῶν Εἰκόνων κατά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας! Ὡς τῆς συγχύσεως καί παραφροσύνης!

η) Ὁ Μητροπολίτης Προύσης καί Σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης κ. Ἐλπιδοφόρος διδάσκει σέ φοιτητές ὅτι ἐπιτρέπονται οἱ συμπροσευχές μέ τούς ἑτεροδόξους καί δέν συνιστοῦν πλέον κανονικό παράπτωμα, κατά παράβαση τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῆς ἀπό 31.1.1952 Πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου καί τῆς ἀπό 3.7.1999 Ἐπιστολῆς τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους¹.

Τά ἀνωτέρω δέν ἀποτελοῦν πραγματική περιφρόνηση στίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις; Πότε ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος ἐγκάλεσε τούς ἀνωτέρω γιά παραβίασή τους;

Συνάδει μέ τίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις, πού ἐπιμένουν στή μαρτυρία τῆς Ὁρθόδοξης αὐτοσυνειδησίας στόν Οἰκουμενικό χῶρο, τό προκλητικό κείμενο πού ὑπέγραψαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Θ' Γεν. Συνέλευση τοῦ ΠΣΕ στό Porto Alegre (Φεβρουάριος 2006), σύμφωνα μέ τό ὁποῖο «κάθε ἐκκλησία (σημ. ἀπό τίς 340 προτεσταντικές ομάδες τοῦ ΠΣΕ) εἶναι Ἐκκλησία καθολική καί ὄχι ἀπλά ἓνα μέρος τῆς. Κάθε ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία καθολική, ἀλλά ὄχι στήν ὁλότητά τῆς. Κάθε ἐκκλησία ἐκπληρώνει τήν καθολικότητά τῆς, ὅταν εἶναι σέ κοινωνία μέ τίς ἄλλες

ἐκκλησίες (δηλ. τίς προτεσταντικές ομάδες!)»! Ἐπίσης στό ἴδιο κείμενο ἀναγνωρίστηκε ἐκκλησιαστική ὑπόσταση σέ ὅλες τίς προτεσταντικές αἰρετικές «ἐκκλησίες» τοῦ Π.Σ.Ε. καί ἔγινε ἀποδεκτό ὅτι ἡ πληθώρα τῶν κακοδοξιῶν καί τῶν πλανῶν τους, εἶναι «διαφορετικοί τρόποι διατύπωσης τῆς ἴδιας Πίστης» καί «ποικιλία Χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»! Ἐπί τέλους εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχει πανορθόδοξη ἔγκριση γιά τίς βλασφημίες αὐτές;

Αὐτές οἱ λίγες περιπτώσεις γιά νά δοῦμε ποιός πραγματικά περιφρονεῖ καί παραδιάζει τίς «πανορθόδοξες ἀποφάσεις»! Ὡς μέλη τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἔχουμε τήν ἀπαίτηση ἀπό τούς ποιμένες μας νά σέβονται καί νά τηροῦν ὅλες τίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις. Ὅλες τίς ἀποφάσεις καί ὄχι μόνο ὅσες θέλουν κάποιοι. Διότι ποτέ καί καμία Πανορθόδοξη Σύνοδος δέν ἀλλοίωσε τήν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία, δέν κατήργησε Ἱερούς Κανόνες Οἰκουμενικῶν Συνόδων, οὔτε καί ἔδωσε σέ κανένα τό δικαίωμα περιφρονήσεως καί ἀθετήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καί τάξεως, ὅπως συμβαίνει συχνά στόν οἰκουμενικό χῶρο. Ἄν ποτέ συνέβαινε αὐτό, τότε, ἡ ὁποιαδήποτε —ἀκόμη καί «Πανορθόδοξη»— Σύνοδος θά αὐτοαναιρεῖτο καί θά μετατρεπόταν σέ «συνέδριο ἀνόμων» καί «συναγωγή πονηρευομένων». Ἄλλωστε ἡ «οἰκουμενικότης» ἢ ἡ «ληστρικότης» μιᾶς συνόδου δέν προσδιορίζεται ἀπό τόν ἀριθμό καί τήν ἐκπροσώπηση τῶν συμμετεχόντων, ἀλλά πρωτίστως ἀπό τίς ἀποφάσεις τῆς.

Δ'. Διάλογος μέσα στά Ὁρθόδοξα ἐκκλησιολογικά καί κανονικά πλαίσια.

Μία ἄλλη μομφή πού εὐκαίρως-ἀκαίρως ἐξαπολύεται ἐναντίον μας εἶναι ὅτι

1. Ὁρθόδοξος Τύπος, φ. 1334/24.9.1999.

ἀρνούμαστε κάθε διάλογο μέ τούς ἕτεροδόξους. Οὐδέν ψευδέστερον αὐτοῦ. Καθαρή κατασυκοφάντηση τοῦ λόγου μας. Ἀποδεχόμεστε τό διάλογο, ὅπως ὁ Κύριος καί οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες· ταυτόχρονα ὁμως τόν ἀρνούμαστε, ὅπως ὁ Κύριος ἀρνήθηκε ὅποιαδήποτε συζήτηση μέ τόν Πιλάτο, τόν Ἄννα καί τόν Καϊάφα. Συμφωνοῦμε καί ἐπικροτοῦμε τήν ἀπόφαση τῆς ἱεραρχίας μας (16.10.2009) σύμφωνα μέ τήν ὁποία «ὁ *Διάλογος πρέπει νά συνεχισθεῖ, μέσα ὁμως στό Ὁρθόδοξα ἐκκλησιολογικά καί κανονικά πλαίσια*». Ἡ ἐπισήμανση «μέσα ὁμως στό Ὁρθόδοξα ἐκκλησιολογικά καί κανονικά πλαίσια» ἐκρίθη ἀπαραίτητη, διότι, προφανῶς, κατά τήν Ἱεραρχία μας, δέν συνέβαινε αὐτό. Ἡ εὐγένεια καί ἡ λεπτότητα στή διατύπωση τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱεραρχίας θά ἔπρεπε νά ἐμβάλει σέ σκέψεις τούς οἰκουμενιστές γιά τήν μέχρι τώρα πορεία τους, ἄν θέλουν νά σέβονται τίς συνοδικές ἀπόψεις καί ἀποφάσεις. Συνεπῶς, δέν εἴμαστε μόνοι ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐπισημαίνουμε τήν ἐκτροπή ἀπό τά «Ὁρθόδοξα ἐκκλησιολογικά καί κανονικά πλαίσια». Καί δέν εἶναι μόνο ἡ Ἱεραρχία μας. Ἀκόμα καί Ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διατυπώνουν τήν βαθιά ἀνησυχία τους γιά τήν ἐκτροπή τοῦ Διαλόγου.

Παραπέμπουμε μόνο σέ ἐπιφανῆ ἐξ αὐτῶν, λόγω τῆς θεολογικῆς καταρτίσεως καί τῆς 20ετοῦς συμμετοχῆς του στή θέση τοῦ συμπροέδρου στό Διμερῆ Θεολογικό Διάλογο μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Αὐστραλίας κ. Στυλιανό, ὁ ὁποῖος ἔχει καταγγεῖλει τήν ἔκπτωση τοῦ Διαλόγου μέ τούς Παπικούς σέ «ἀνόσιο παίγνιο», ἐνῶ σέ ἐπιστολή του σέ μέλος τῆς Συνάξεώς μας μεταξύ ἄλλων ὁμιλεῖ περί «ἐκτροπῶν περί τήν δογματικήν ἀκρίθειαν τῆς Ὁρθοδόξου συμπεριφορᾶς», πού ἔχουν συντελεσθῆ στό διάλογο καί δηλώνει ὅτι ὅπως ἔχει ἐξελιχθῆ ὁ διμερῆς θεολογικός

διάλογος «*σήμερον, ἀτυχῶς, οὐδόλως διαφέρομεν τῶν Οὐνιτῶν!*» Ὄταν λοιπόν, ἀκόμα καί τά μέχρι πρό τιнос πλέον προβεβλημένα στελέχη τοῦ Διαλόγου καί τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, πού διακονοῦν σέ ὑπεύθυνες θέσεις στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὁμιλοῦν γιά «ἐκτροπές στή δογματική διδασκαλία» καί γιά ἀνίερο παιχνίδι, πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Πατριάρχης νά ἐγκαλεῖ ἐμᾶς ὅτι ἀσκοῦμε κριτική στά συμβαίνοντα στούς διαλόγους καί ἐνημερώνουμε τό λαό τοῦ Θεοῦ;

Ε'. Τόν θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπονομεύουν οἱ Οἰκουμενισταί.

Στήν πατριαρχική ἐπιστολή διατυπώνεται ἡ μομφή ἐναντίον μας ὅτι στρεφόμεθα «*κατά αὐτοῦ τοῦ πανιέρου θεσμοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου*». Μεγάλο λάθος καί συκοφαντία!

α) Σεβόμεθα τό θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διότι πράγματι, ὅπως ἀναφέρεται στήν πατριαρχική ἐπιστολή «*ἡ Κωνσταντινουπολίτις Ἐκκλησία, ἐγαλούχησεν εἰς τάνάματα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Ὁρθοδόξου πίστεως, εἰς ἣν ἐτήρησεν τοῦτον ἐν καιροῖς δισέκτοις καί χαλεποῖς διά τό ἡμέτερον εὐσεβές Γένος, ὀρθοτομοῦσα τόν λόγον τῆς ἀληθείας*». Καί πιό κάτω «*διά τοῦ παραδείγματος καί τῆς θυσιαστικῆς μαρτυρίας καί τῶν ἀνά τούς αἰῶνας ἀγῶνων αὐτοῦ ὑπάρξαντος... κήρυκος, προαπιστοῦ καί φύλακος τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί μαρτυρίας καί τῆς κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ*». Πραγματικά αὐτός ἦταν ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰ. Μᾶς γαλούχησε μέ τάνάματα τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας. Καί μόνο ἡ περίφημη Ἐγκύκλιος τοῦ 1848 συνταχθεῖσα ὑπό τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου Στ', ἐπικυρωθεῖσα ὑπό τῶν Συνόδων τῶν τεσσάρων Πα-

τριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς καί ὑπογραφείσα καί ἐκδοθεῖσα ὑπό τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν (πραγματικά πανορθόδοξη ἀπόφαση), ἐπιβεβαιώνει τόν ἰσχυρισμό μας γιά τόν Οἰκουμενικό Θρόνο. Ὅμως μέ συνοχή καρδίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁμολογοῦμε ὅτι παρά τήν καλή μας διάθεση δέν μπορούμε νά διακρίνουμε τά ἴδια στοιχεῖα καί σήμερα. Διότι ποιά σχέση μπορεί νά ἔχει ἡ πανορθόδοξη Ἐγκύκλιος τῶν Πατριαρχῶν τοῦ 1848 μέ τίς πατριαρχικές ἐγκυκλίους τοῦ 1904, 1920, κ.ἄ. ἢ μέ τά ὅσα ἔλαβαν χώρα κατά τήν Θρονική Ἑορτή τοῦ 2006 στόν Πατριαρχικό Ναό τῆς Κωνσταντινουπόλεως;

6) Γιά νά καταστεῖ σαφέστερο τό ἀβάσιμο τῆς μομφῆς ὅτι στρεφόμεθα «κατά αὐτοῦ τοῦ πανιέρου θεσμοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», ἀναγκασόμαστε νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι οἱ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς Συνάξεώς μας Ὁμότιμοι Καθηγηταί πολλάκις πάλαι τε καί νῦν ἔχουν προσφέρει στήν ὑπηρεσία τοῦ Θρόνου τήν ἐπιστημονική καί ἀκαδημαϊκή τους διακονία. Πόσα πατριαρχικά καί συνοδικά ἔγγραφα δέν συνέταξαν ἢ πόσες χιλιάδες σελίδες δέν ἔγραψαν τά ἀνωτέρω μέλη τῆς Συνάξεώς μας διακονώντας καί στηρίζοντας καί προβάλλοντας τήν προσφορά τοῦ Θρόνου στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί τό Γένος; Σέ πόσα ἐπιστημονικά, διορθόδοξα καί διαχριστιανικά συνέδρια καί συναντήσεις δέν ὑποστηρίχθηκαν οἱ ἀπόψεις καί ἐκπροσωπήθηκαν ἐπαξίως —μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ— ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος ἀπό τά ἀκαδημαϊκά μέλη τῆς Συνάξεώς μας; Τόσο εὐκολα λησμονοῦνται καί διαγράφονται ὅλα αὐτά; Καί σήμερα ἀκόμα, παρά τή θλίψη πού μᾶς προκαλοῦν λόγοι καί πράξεις παραγόντων τοῦ Θρόνου εἴμαστε καί παραμένουμε ἐργάτες του. Ὅμως θά πρέπει νά καταστεῖ ἀπολύτως σαφές ὅτι πάνω ἀπό πρόσωπα καί θεσμούς βρίσκεται ἡ Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί ἡ Ἐκκλησία. Οἱ θεσμοί καί τά

πρόσωπα λαμβάνουν ἀξία μόνον, ὅταν συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως διακονοῦν τήν Ἀλήθεια τῆς πίστεως καί τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὑπάρχει κάποιος πού μπορεί νά διαφωνήσει μέ τόν πρῶτο μετά τήν ἄλωση Πατριαρχῆ Κωνσταντινουπόλεως καί ἐθνάρχῃ Γεννάδιο Β΄ Σχολάριο, ὅτι χωρίς τήν συνέχιση καί ὑπεράσπιση τῆς Ὁρθοδοξίας «οὔτε ἔσται ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἐν λόγῳ τοῖς Ὁρθοδόξοις», ἢ μέ τήν γνωστή ἐπιστολή τοῦ ἀειμνήστου π. Ἐπιφανίου πρὸς τόν Πατριάρχη Ἀθηναγόρα;

γ) Τότε, ποιός ὑπονομεύει τόν «πανίερο θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου»; Ἡ ἐκκλησιαστική ἱστορία εἶναι σαφής: Τό θεσμό ὑπονομεύουν ὅσοι τόν χρησιμοποιοῦν, γιά νά στηρίξουν τόν Οἰκουμενισμό. Αὐτό δέν συνέβη μετά τή σύνοδο Φερράρας-Φλωρεντίας; Ἡ Μόσχα βρῆκε τότε τήν εὐκαιρία νά παρουσιασθεῖ ὡς Γ΄ Ρώμη, ἐπειδή ἡ Κωνσταντινούπολη πρόδωσε τήν Ὁρθόδοξία συμπράττοντας μέ τούς Λατίνους. Δέν ὑπονόμευσαν τό θεσμό τοῦ θρόνου οἱ Οἰκουμενιστές τῆς ἐποχῆς τους, πατριαρχεῖς Κωνσταντινουπόλεως Βέκκος καί Καλέκας; Μήπως πρέπει καί αὐτούς νά τούς τιμοῦμε, σεβόμενοι τόν «πανίερο θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου»; Μήπως δέν σεβάσθηκαν «τόν πανίερο θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου» ἡ Β΄ καί Γ΄ Οἰκουμενικές Σύνοδοι πού κατεδίκασαν τούς Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόσιο καί Νεστόριο ἢ ἡ Στ΄ Οἰκουμενική Σύνοδος, καταδικάσασα τέσσερις Πατριαρχεῖς Κωνσταντινουπόλεως (Σέργιο, Πύρρο, Παῦλο Β΄ καί Πέτρο); Κατά τήν παράδοση τῶν Ἀγίων μας, πάνω καί πέρα ἀπό θεσμούς καί πρόσωπα ὑπάρχει ἡ Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό ἡ παράδοσή μας γνωρίζει νά διακρίνει τούς φορεῖς ἀπό τούς ἀχθοφόρους τῶν Θεσμῶν, καί τούς μέν πρῶτους ὑπερβαλλόντως τιμᾷ, τούς δέ δευτέρους παραδίδει στήν ἀρά τῆς ἱστορίας, παρά τήν πρόσκαιρη δόξα πού

ἀπολαμβάνουν. Ἐμεῖς δεόμεθα εἰλικρινῶς τοῦ Κυρίου νά φωτίζει καί νά χαριτώνει τούς τά πρῶτα φέροντες τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου καί ὀλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νά τούς καθιστᾷ «καί τρόπων μετόχους καί θρόνων διαδόχους τῶν Ἀποστό-

λων», γιά νά ποιμαίνουν τό λογικό ποίμνιο καί νά μᾶς ὀδηγοῦν στήν ὁδό τῆς Ἀληθείας. Ἔτσι θά ἐξαλειφθοῦν καί ἀπό τίς καρδιές μας οἱ σκιές καί ἡ πίκρα πού ἔχουν συσσωρευθεῖ.

(Στό ἐπόμενο τεῦχος τό Β' καί τελευταῖο Μέρος)

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΚΛΟΙΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΩΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΕ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΑΓΩΝΑ*

τοῦ κ. Βασιλείου Εὐτ. Νικοπούλου, Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπί τιμῇ

Ἡ Ἑλλάδα δυστυχῶς εἶναι ἐδῶ καί πολλά χρόνια μία κατ' ἐξοχήν ἐλλειμματική χώρα. Τά ἐλλείμματά της εἶναι πολλά καί ποικίλα, ἀλλά περισσότερο ἀπ' ὅλα προβάλλεται τό οἰκονομικό ἔλλειμμα, μέσα ἀπό τόν τύπο γενικῶς, ἔντυπο καί ἠλεκτρονικό, ἐπειδή αὐτό συνδέεται ἄμεσα μέ τήν ὑλική ἐπιβίωση τοῦ ἀνθρώπου. Καί εἶναι ἀσφαλῶς φυσικό τό οἰκονομικό ἔλλειμμα νά ἀπασχολεῖ ὅλους μας, ἀφοῦ χωρίς τά οἰκονομικά μέσα ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἐπιβιώσει. Κάτω ὅμως ἀπό τήν πίεση τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἀγνοεῖται παντελῶς ἡ εὐαγγελική ἀλήθεια, σύμφωνα μέ τήν ὁποία «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. 4,4).

Σήμερα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἡ ἀλήθεια ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ζήσει μόνο μέ τά ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά ἔχει ἀνάγκη καί ἀπό τά πνευματικά καί ἄλλα ἀγαθά, τά ὁποῖα μάλιστα τοῦ εἶναι περισσότερο ἀπαραίτητα γιά νά ζήσει ὡς «ἄνθρωπος» πλέον, γίνεται ὀλοένα καί πιά αἰσθητή, ἀφοῦ ἡ ἀνθρώπινη ὄντοτητα ὡς μία σύνθετη ὑλικοπνευματική πραγματικότητα, δέν ἀμφισβητεῖται ἀπό κανένα. Δεδομένης λοιπόν τῆς ὑλικοπνευματικῆς ὑποστάσεως τοῦ

ἀνθρώπου, οἱ ἀνάγκες του ἐκτείνονται κατὰ φυσική ἀναγκαιότητα σ' ὀλόκληρο τό ὑλικοπνευματικό πεδίο, τό ὁποῖο, χωρίς καμιά ἐπίσης ἀμφισβήτηση, εἶναι πολυδιάστατο.

Τοῦτο σημαίνει λογικῶς ὅτι καί οἱ πνευματικές ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου εἶναι, ἂν ὄχι περισσότερο, ἐξ ἴσου τοῦλάχιστον σημαντικές μέ τίς ὑλικές του ἀνάγκες. Δυστυχῶς στόν τομέα τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τό ἔλλειμμα εἶναι τεράστιο καί ἀπειλεῖ αὐτή τήν ἴδια τήν πνευματική ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου! Καί ἐπειδή, ὅπως ἐλέγχθη, τό πνευματικό κυρίως ἐπίπεδο τῆς ὑλικοπνευματικῆς ὑπόστασης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολυδιάστατο, καί τό πνευματικό ἔλλειμμα εἶναι πολυδιάστατο καί ποικίλο. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἔκταση καί οἱ ἐπιπτώσεις τοῦ πνευματικοῦ ἐλλείμματος δέν ἔχουν ἐπακριβῶς ἀποτιμηθεῖ.

Ἐνα πάντως εἶναι βέβαιον ὅτι τό πνευματικό ἔλλειμμα εἶναι τρομακτικό καί ἀπειλεῖ τήν ἀνθρωπότητα μέ ὀλοκληρωτική καταστροφή, ὅσο καί ἂν αὐτό φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπίστευτο. Ἄν περιορίσομε τήν πραγματική ἀποτίμηση τοῦ πνευματικοῦ ἐλλείμματος στόν δικό μας ἐθνικό χῶρο, θά

* Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι δικές μας.

άντιληφθοῦμε πλήρως πόσο ἡ διαπίστωση τῆς καταστροφικῆς ἐπίδρασης τοῦ πνευματικοῦ ἐλλείμματος σέ παγκόσμιο πλέον ἐπίπεδο εἶναι ἡ ζοφερή πλέον πραγματικότητα.

Στήν Ἑλλάδα ἡ διάβρωση τοῦ πνευματικοῦ της ἱστοῦ εἶναι δυστυχῶς ὀλοκληρωμένη. Ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ὡς πνευματική ὄντοτητα ἔχει ἤδη πρό πολλοῦ καταλυθεῖ! Οἱ πνευματικές ἀξίες ἔχουν ἐπιμελῶς καί συστηματικῶς περιθωριοποιηθεῖ, ὥστε ἡ πίστη σ' αὐτές νά εἶναι πλέον ὄχι ἀπλῶς ἐλλιπής, ἀλλά σχεδόν ἀνύπαρκτη. Θεομοί αἰῶνιοι ἔχουν ἀποσυντεθεῖ, καί οἱ βάσεις τῆς κοινωνικῆς συμβίωσης ἔχουν διασαλευθεῖ! **Ἡ οἰκογένεια** βρῖσκεται σέ πλήρη διάλυση. Τό μυστήριό τοῦ γάμου διακωμωδεῖται καί ἀπό αὐτό ἀκόμη τό ἴδιο τό Κράτος, τό ὁποῖο πρῶτο αὐτό ἔθεσε τόν δυναμίτην τῆς ἀνατινάξεως τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ θεομοῦ στόν ἀέρα, κατ' ἀρχήν μέ τό συναινετικό, ἔπειτα μέ τό αὐτόματο διαζύγιο καί ἐπ' ἐσχάτων μέ τήν καθιέρωση τοῦ συμφώνου τῆς ἐξώγαμης συμβίωσης! **Ἡ ἰδέα τῆς πατρίδας** ἔχει εὐτελισθεῖ καί κατασυκοφαντηθεῖ πάλιν ἀπό αὐτή τήν ἴδια τήν πολιτεία, ἡ ὁποία κάνει τό πᾶν γιά τήν ἐκρίζωση ἀπό τίς καρδιές τῶν ἑλληνοπαίδων τῆς ἀγάπης πρὸς τήν πατρίδα. Ἡ ἔννοια τοῦ πατριώτη εἶναι πλέον ἐπιλήψιμη, καί ἡ ἐκδήλωση πατριωτικῶν αἰσθημάτων σχεδόν ἀπηγορευμένη!

Περισσότερο ὁμως συκοφαντημένη εἶναι σήμερα **ἡ ἰδέα τοῦ ἔθνους!** «Τό ὄμαιμον, τό ὀμόγλωσσον καί τό ὀμόθρησκον» τοῦ Ἡροδότου, ὡς ἀναγκαῖα στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς συγκρότησης ἑνός λαοῦ, καί εἰδικότερα τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀγνοοῦνται συστηματικῶς ἀπό τήν «νέα τάξη πραγμάτων», τήν ὁποία προωθεῖ ἡ παγκοσμιοποίηση. Συνακόλουθα ἡ ἐθνική μας ἱστορία δέν διαστρεβλώνεται ἀπλῶς ἀλλά ἀπεμπολεῖται ὄχι μόνο ὡς κάτι τό περιττό, ἀλλά καί ὡς ἐπιβλαβές καί

ἐπιζήμιο! Ἐλλοιώσαμε ἀδιαμφισβήτητα ἱστορικά γεγονότα. Κατασυκοφαντήσαμε τοὺς ἐθνικούς μας ἥρωες, κατεξευτελίσαμε ἀσύλληπτες καί ἀνεπανάληπτες ἱστορικές μνήμες, ἀσεθήσαμε ἐπὶ τῶν ἱερῶν καί ὁσίων τῆς φυλῆς μας. Αὐξήσαμε τό ἱστορικό καί ἐθνικό μας ἔλλειμμα μέ ἐγκληματικό τρόπο, χωρὶς αἰδῶ καί καμιά ἀπολύτως περισκεψη. Ἀλλά καί **ἡ πολιτεία**, ὡς θεσμός κοινωνικῆς ὀργάνωσης τῶν λαῶν, εἰδικότερα ἡ ἑλληνική, βρῖσκεται σέ πλήρη ἀποσύνθεση. Στήν Ἑλλάδα δυστυχῶς ἔχομε τεράστιο πολιτικό ἀλλά καί πολιτειακό ἔλλειμμα.

Τό πολιτικό ἔλλειμμα ἀνάγεται στήν ἄσκησι τῆς πολιτικῆς τέχνης ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν. Σήμερα τόσο ἡ πολιτική, ὅσο καί οἱ πολιτικοί εἶναι πλήρως ἀπαξιωμένοι. **Οἱ πολιτικοί μας** χρεώνονται στή χώρα μας μέ ὅλα γενικῶς τά ἔλλειμματα πού τήν μαστίζουν. Εἶναι οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ὄχι μόνο τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλλείμματος, τό ὁποῖο προκάλεσαν μέ τήν ἐγκληματική τους πολιτική, τῆς λεηλασίας καί κατασπατάλησης τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου, ἀλλά καί ὅλων τῶν ἄλλων ἐλλειμμάτων, κυρίως δέ τοῦ τεράστιου πνευματικοῦ ἐλλείμματος. Αὐτοὶ ὠδήγησαν τόν λαό στήν πλήρη ἀποπνευματοποίησή του. Αὐτοὶ εὐτέλισαν τήν ἀγάπη πρὸς τήν πατρίδα. Αὐτοὶ ἀπαγόρευσαν τήν ἀναφορά μας στό ἔθνος μας. Αὐτοὶ ὑπέθαλψαν καί ἀνέχθηκαν τήν διαστρέβλωση τῆς ἱστορίας μας. Αὐτοὶ μέ τήν σκόπιμη ἀνοχή τους, γιά ψηφοθηρικούς λόγους, ἀσέθησαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδας καί τῆς πίστεως μας συμβόλων, τῆς σημαίας μας, τοῦ Σταυροῦ καί τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῶν ὁποίων ἀνέχθηκαν, ὅπου δέν ἐπέβαλαν, τήν ἀποκαθήλωση. Αὐτοὶ ἀφῆρεσαν ἀπό τά σχολεῖα μας τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Αὐτοὶ ἐπέδραμον κατὰ τῆς οἰκογένειας, κατὰ τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καί κατὰ τῆς παιδείας μας. Αὐτοὶ ἀσελγοῦν καθημερινῶς ἐπὶ τῆς γλώσσας μας, μέ τήν

περιθωριοποίηση της αρχαίας ελληνικής και την υποτίμηση των εν γένει ανθρωπιστικών σπουδών. Αυτοί έχάλκευσαν τά οικονομικά και πνευματικά δεσμά του λαού μας, δικαιώνοντας πλήρως τόν μέγα εκείνο Παπαδιαμάντη, ό όποιος γενεαλογεί τήν πολιτική ευθέως από τήν...ληστέϊαν!!

Έκτός όμως από τό πολιτικό υπάρχει δυστυχώς και τό πολιτειακό έλλειμμα, τό όποιο ανάγεται στον πυρήνα της πολιτείας μας και ειδικότερα στην συνταγματική της τάξη! Σήμερα δυστυχώς υπάρχει στην Έλλάδα **τεράστιο συνταγματικό έλλειμμα**, μέ τήν έννοια της καθημερινής παραβίασης του έθνικου μας Συντάγματος. Τά τελευταία δύο χρόνια οί παραβιάσεις του έθνικου μας Συντάγματος είναι τόσες πολλές, ώστε ευλόγως διερωτάται κανείς αν υπάρχει πλέον Σύνταγμα σ' αυτή τή χώρα. Οί παραβιάσεις αυτές προέρχονται όλες δυστυχώς από τό ίδιο τό Κράτος, τό όποιο υποτίθεται ότι είναι ό έγγυητής της τηρήσεως του Συντάγματος. **Τό Κράτος ανέχθηκε τήν υποτίμηση και περιθωριοποίηση του έθνικου μας Συντάγματος** μέ τήν αναγνώριση της υπεροχής και επικρατήσεως εναντι όλων των διατάξεων αυτού όλων συλλήβδην των «όδηγιών» της Ευρωπαϊκής Ένωσεως. Τό έλληνικό Κράτος δέν αντιτάχθηκε στην ψήφιση του κοινου ευρωπαϊκου συντάγματος, μέ τό όποιο θά επήρχετο ή πλήρης κατάλυση της έθνικης μας συνταγματικής τάξης, μέ ό,τι σημαίνει αυτό γενικώτερα, ειδικώς δέ μέ τήν κατάργηση κατ' ουσίαν της έθνικης μας κυριαρχίας, τήν όποια ευτυχώς αποφύγαμε χάρη στην σθεναρή αντίσταση ώρισμένων άλλων ευρωπαϊκών χωρών, οί όποιες κατεψήφισαν τήν καθιέρωση του ύπουλου κοινου ευρωπαϊκου συντάγματος. **Τό έθνικό μας Σύνταγμα όμως υπέστη καιριο πλήγμα μέ τήν κατάργηση της έθνικης μας κυριαρχίας**, τήν όποια εκείνο αναγνώριζε στό άρθρο πρώτο, ή όποια συντελέσθηκε σχε-

δόν μέ πραξικοπηματικό τρόπο μέ τήν ένταξη της χώρας μας στό Δ.Ν.Τ. και τήν υπογραφή των δύο «μνημονίων». Σήμερα υπό τήν ισχύ των δύο αυτών «κατακτητικων» μνημονίων κανέννας Έλληνας δέν μπορεί να ισχυρισθει ότι θεμέλιο του πολιτεύματος μας είναι ή λαϊκή κυριαρχία. Ποιός Έλληνας στ' αλήθεια πιστεύει πλέον ότι στή χώρα αυτή όλες οί εξουσίες πηγάζουν από τό λαό, όπως όρίζει τό άρθρο πρώτο του Συντάγματος μας; **Σήμερα οί Έλληνες έχουν τήν αίσθηση ότι βρίσκονται κάτω από μία στυγνή «κοινοβουλευτική δικτατορία»**, ή όποια αναλγήτως άσελγει σέ βάρος του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Διότι ποιά δικτατορική κυβέρνηση θά τολμούσε να λάβει μέσα σέ δύο μόνο χρόνια τόσα πολλά αντιδημοκρατικά και αυτόχρημα αντιλαϊκά μέτρα, όσα έλαβε τά δύο τελευταία έτη ή κοινοβουλευτική μας κυβέρνηση, τά όποια όλα ανεξαιρέτως έρχονται σέ ευθεία αντίθεση μέ ρητές όσο και σαφείς διατάξεις του Συντάγματος; Προς επιβεβαίωση όλων αυτών αναφέρομε τά γνωστά σέ όλους μας αντικοινωνικά, αντιδημοκρατικά, αντιοικονομικά και αντιατομικά και απάνθρωπα μέτρα της τελευταίας διετίας, όπως τή λεηλασία των μισθών και συντάξεων, τήν κατάργηση των στοιχειωδών εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, τήν ανελέητη φορολογική επιδρομή, κυρίως σέ βάρος των κατώτερων οικονομικών τάξεων, τίς άθρόες απολύσεις εργαζομένων στό Δημόσιο, και όλα αυτά τή στιγμή που τό έθνικό μας Σύνταγμα προστατεύει τά δικαιώματα του ανθρώπου ως άτομου και ως μέλους του κοινωνικου συνόλου (άρθρο 25), υποχρεώνει τό Κράτος να προστατεύει τήν εργασία ως δικαίωμα του ανθρώπου και να μεριμνά για τήν δημιουργία συνθηκών άπασχόλησης (άρθρο 22 παρ. 1), επιβάλλει τήν τήρηση της αρχής της άνάλογης φορολόγησης όλων των Έλλήνων και όχι μόνο των μισθωτων

καί συνταξιούχων (άρθρο 4 παρ. 1 καί 5).

“Όλα αυτά αποδεικνύουν δυστυχώς ότι ή Ελλάδα βρίσκεται κάτω από ένα ασφυκτικό κλοιό έλλειμμάτων, τά όποια τήν απειλοῦν πλέον μέ όλοκληρωτική καταστροφή! Καιρός «έξ ύπνου έγερθῆναι». Ἔλθε ή ώρα τῆς αποτίναξης τοῦ έπονείδιστου αὐτοῦ ζυγοῦ. **Έλληνες γρηγορεῖτε. Σᾶς καλεῖ τό πεπρωμένο σας, ή ιστορία σας, τό έθνικό σας φιλότιμο σέ άγώνα όμοιο εκείνου τοῦ ήρωϊκοῦ καί άθανάτου εἰκοσιένα. Μή ξεχνάτε πώς εἴσθε άπόγονοι ήρώων καί άγίων, κληρονόμοι τοῦ αρχαίου έλληνικοῦ πνεύματος καί δέν σᾶς πρέπει ή μοιρολατρική ύποταγή στόν σύγχρονο ξενικό ζυγό. **Σπάστε τά δεσμά πού σᾶς έχάλκευσαν οἱ ξένοι καί σᾶς φόρεσαν οἱ ντόπιοι ύπηρέτες τους.** Σᾶς φωνάζουν άπό τά πεδία τῶν μαχῶν τῆς αρχαιότητας, τοῦ ένδοξου Βυζαντίου, τῆς επανάστασης τοῦ άθανάτου εἰκοσιένα καί τοῦ σύγχρονου έλληνισμοῦ, ό Μιλτιάδης άπό τόν Μαραθώνα, ό Θεμιστοκλῆς άπό τή Σαλαμίνα, ό Λεωνίδας άπό τίς Θερμοπύλες, ό Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος άπό τά τείχη τῆς Βασιλεύουσας, ό Κολοκοτρώνης άπό**

τά Δερβενάκια, ό Διάκος άπό τήν ἸΑλαμάνα, ό Παπαφλέσσας άπό τό Μανιάκι, ό Παῦλος Μελάς άπό τή Μακεδονία, ό Γρηγόρης Αὔξεντιοῦ άπό τήν μαρτυρική Κύπρο, οἱ μάρτυρες τοῦ έθνους καί οἱ άγιοι τῆς πίστεώς μας άπό όλα τά μέρη τῆς Ἐλλάδος, σᾶς φωνάζουν καί σᾶς εκλιπαροῦν νά τούς ακολουθήσετε στό δρόμο τῆς θυσίας υπέρ τῆς φιλτάτης μας πατρίδος, τῆς άθάνατης Ἐλλάδος. Σᾶς καλοῦν άκόμη οἱ μεγάλοι ύπηρέτες καί μύστες τοῦ άθανάτου έλληνικοῦ πνεύματος, ό Ὅμηρος, ό Ἡρόδοτος, ό Θουκυδίδης ό Ξενοφών, ό Θαλῆς ό Μιλήσιος, ό Ἡράκλειτος, ό Σωκράτης, ό Πλάτων, ό Ἄριστοτέλης..., ό Σολωμός, ό Παλαμᾶς, ό Σεφέρης, ό Ἐλύτης, ό Παπαδιαμάντης, σᾶς καλεῖ σύμπας ό άπανταχοῦ τῆς γῆς έλληνισμός σ’ ένα **έλληνικό προσκλητήριο άγώνα καί νίκης υπέρ τῆς Ἐλλάδος.** Ὅσοι πιστοί προσέλθετε! Δέν πρόκειται για συνηθισμένο έθνικιστικό ντελίριο, αλλά για γνήσιο έθνικό ξεσηκωμό! Για έθνικό ξεσηκωμό πού μᾶς επιβάλλει ό έθνικός συνταγματικός νομοθέτης μέ τό άρθρο 120§§2 καί 4 τοῦ Συντάγματός μας στό όποιο όφεί-

Ἡ συνταγή για έξοδο από τήν κρίση. Ἄλλά πού πατριώτες ήγέτες ...

«Ο Γερμανός ιστορικός A. Ritschl γράφει: Ἡ άνθελληνική ύστερία τῶν γερμανικῶν ΜΜΕ εἶναι έξαιρετικά επικίνδυνη για τή Γερμανία. **Ἡ γερμανική άνάπτυξη όφείλεται αποκλειστικά καί μόνο στό ότι τά θύματα τοῦ πρώτου καί δευτέρου παγκοσμίου πολέμου παραιτήθηκαν άπό τίς άπαιτήσεις των...** Τό ότι ή Γερμανία όφείλει τήν οικονομική της άνοδο στήν γενναιοδωρία τῶν άλλων λαῶν δέν τό έχει ξεχάσει κανείς. Οὔτε οἱ Ἕλληνες. **Ἐάν ξυπνήσουν οἱ Ἕλληνες,** εάν εκλέξουν επαρκείς, άνιδιοτελεῖς, ίκανούς, θαρραλέους πολιτικούς καί διεκδικήσουν τά δικαιώματά τους, άπαιτώντας μέ τή σειρά τους τά χρήματα πού χωρίς καμία άμφιβολία τούς χρωστάμε, καί ύποχρεωθοῦμε νομικά νά έξοφλήσουμε όλες μας τίς ύποχρεώσεις, τότε θά μᾶς πάρουν καί τά πουνκάμισά μας. **Ἐφοῦ μέ βάση τή συμφωνία τοῦ Λονδίνου οἱ πολεμικές άποζημιώσεις, πού δέν πληρώθηκαν τό 1953, θά έπρεπε νά έξοφληθοῦν σέ περίπτωση επανένωσης τῆς Γερμανίας...** Τά χρέη τῆς Γερμανίας πρός τήν Ἐλλάδα ύπολογίσθηκαν πρόσφατα στά 565 δισεκατομμύρια ευρώ... Ἡ καλύτερη λύση σήμερα για τήν Ἐλλάδα καί τή Γερμανία εἶναι ή διαγραφή ενός μεγάλου μέρους τοῦ έλληνικοῦ χρέους...».

Ἐπό τό βιβλίο τοῦ οικονομολόγου Βασίλη Βιλιάρδου, «Ο έχθρός τῆς Εὐρώπης».

λομε ως "Ελληνες ύποταγή και ύπακοή!

Σημ. «Π»: Παραθέτουμε τίς μνημονευόμενες άνωτέρω παραγράφους 2 και 4 του τελευταίου (120) άρθρου του έν ισχύει Έλληνικού μας Συντάγματος:

2. "Ο σεβασμός στό Σύνταγμα και τούς νόμους πού συμφωνοῦν μέ αυτό και ή άφο-

σίωση στην Πατρίδα και τή Δημοκρατία αποτελοῦν θεμελιώδη ύποχρέωση όλων τών Έλλήνων.

4. "Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Έλλήνων, πού δικαιούνται και ύποχρεοῦνται νά άντιστέκονται μέ κάθε μέσο έναντίον όποιουδήποτε έπιχειρεί νά τό καταλύσει μέ τή βία.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΠΙΔΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΡΙΣΗΣ

"Ένα DVD για τον "Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό

του κ. Κωνσταντίνου Χολέβα, πολιτικού έπιστήμονος

Μνήμες "Αλώσεως έφερε στον νοῦ ή 29η Μαΐου πριν από μία έβδομάδα.

Κάθε Έλληνας πού σέβεται τό παρελθόν του έθνους τιμά τούς πεσόντες και άναπολεί τό μεγαλείο του έλληνορθόδοξου κράτους του Βυζαντίου (ή Ρωμανίας, όπως ήταν τό πραγματικό του όνομα). "Ας μή μείνουμε, όμως, μόνο στον θρήνο για τήν "Αλωση. Μας άρκει ή έθνική κατάθλιψη πού έπικρατεί λόγω τής οικονομικής κρίσης. "Ας μιλήσουμε σήμερα για κάτι πιο αισιόδοξο. "Ας δώσουμε μία εΐδηση, ή όποια καταδεικνύει ότι ύπάρχει άκόμη έλπίδα και φιλότιμο σε αυτόν τον τόπο. "Υπάρχουν άνθρωποι πού θέλουν νά προσφέρουν άφιλοκερδώς. "Υπάρχουν πρότυπα, άρχές και αξίες μέσα από τήν έλληνορθόδοξη παράδοσή μας, πού έμπνέουν στις ήμέρες μας μικρούς και μεγάλους.

Τό γεγονός πού άξίζει νά σχολιάσουμε είναι ή παραγωγή και ή κυκλοφορία ενός ενδιαφέροντος ντοκιμαντέρ για τον "Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό από τον τηλεοπτικό σταθμό ΑΧΕΛΩΟΣ του "Αγρινίου, σε συνεργασία μέ τό Σωματείο ΕΝΩΜΕΝΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ, πού έδρεύει στη Θεσσαλονίκη*, και μέ τήν πολυποίκιλη ύποστήριξη τής "Ιερᾶς Μη-

τροπόλεως Αιτωλίας και "Ακαρνανίας. "Εδώ και άρκετούς μήνες σκηνοθέτες, εικονολήπτες, τεχνικοί άλλων ειδικοτήτων, συγγραφέις ιστορικών και θεολογικών έργων, μουσικοί, εκφωνητές, ήθοποιοί και λόγιοι μοναχοί του "Αγίου "Ορους συνεργάστηκαν έθελοντικά μέ στόχο νά παραχθεί κάτι σωστό, ολοκληρωμένο και τεχνικά άρτιο. Για νά μάθει κάθε ορθόδοξος "Έλληνας ποιός ήταν και τί δίδασκε ό Φωτιστής των Σκλάβων, ό έθνοϊερομάρτυς Κοσμάς ό Αιτωλός.

Τό ντοκιμαντέρ θά μοιραστεί ΔΩΡΕΑΝ σε χιλιάδες κασετίνες μέ τήν ευγενή χορηγία του ιδιοκτήτη του τηλεοπτικού διαύλου ΑΧΕΛΩΟΣ TV Γεωργίου Μπόκα, ό όποιος διέθεσε όλο τό προσωπικό του σταθμού του για νά έπιτευχθεί ένα καλαίσθητο αποτέλεσμα. Νά, λοιπόν, πού ύπάρχουν και στις ήμέρες μας άνθρωποι, οί όποιοι άγωνίζονται για ιδανικά χωρίς νά αναμένουν ύλικό όφελος.

"Ιδού, λοιπόν, πού ύπάρχουν έθνικοί ευεργέτες, οί όποιοι φροντίζουν για τήν έλληνορθόδοξη άγωγή των παιδιών μας σε μία έποχή ήθικης παρακμής και πνευματικής κρίσης. Νά, λοιπόν, πού δέν χάθηκαν όλα.

* **Σημ. «Π»:** Τηλ. επικοινωνίας: 2310.55 22 07

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ἐνέπνευσε δεκάδες ἀνθρώπους καί ἔτσι ἔχουμε σήμερα στά χέρια μας ἓνα μορφωτικό ἀγαθό, μιά καλλιτεχνική καί πνευματική ἀπόλαυση, πού μᾶς φέρνει πιό κοντά στίς ρίζες τοῦ Γένους μας.

Τό ντοκυμαντέρ ὑπάρχει σέ δύο ἐκδοχές. Ἡ πιό σύντομη διαρκεῖ περίπου μία ὥρα καί προσφέρεται γιά νά τό δοῦν κυρίως παιδιά καί νέοι σέ σχολεῖα, κατασκήνώσεις, στρατόπεδα κ.ἄ. Ἡ πιό ἐκτενής διαρκεῖ τέσσερις ὥρες καί μπορεῖ νά παρουσιαστεῖ ἀπό ἐθνικά ἢ τοπικά τηλεοπτικά δίκτυα σέ συνέχειες. Τό ὀπτικοακουστικό αὐτό πόνημα παρουσιάζει τόν βίο, τίς διδαχές, τήν ἐθνική καί ἐκπαιδευτική δράση, τίς προφητεῖες, τό μαρτυρικό τέλος (ἀπαγχονίστηκε τό 1779), τήν ἀγιοκατάταξη καί τήν ἀγαθή ἐπίδραση τῆς δράσης τοῦ Πατροκοσμά.

Τά ἱστορικά στοιχεῖα εἶναι ἐξακριβωμένα, οἱ ἐκφωνήσεις ἐπαγγελματικές, ἡ μουσική ὑπόκρουση ὑποβλητική, ἡ δέ καταγραφή ὄλων τῶν τόπων, ὅπου πάτησε τό εὐλογημένο πόδι του, εἶναι ἐντυπωσιακή.

Ἐπί μῆνες τά συνεργεῖα τῶν τεχνικῶν γύριζαν ὅλα τά σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, τῆς Β. Ἠπείρου, τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ.λπ., ἀπό ὅπου πέρασε κατά τίς τρεῖς (ἢ τέσσερις;) περιοδεῖες του ὁ Ἅγιος. Ὁ θεατής παρατηρεῖ μέ δέος πόσο κόπο κατέβαλε ὁ Πατροκοσμάς γά νά φτάσει στά περισσότερα μέρη τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ ὥστε νά διδάξει τήν Ὁρθοδοξία, νά σταματήσῃ τούς ἐξισλαμισμούς καί νά ἰδρῦσῃ σχολεῖα ἐλληνικά.

Εἶχα τήν εὐκαιρία νά παρακολουθήσω πρὶν ἀπό λίγες ἐβδομάδες τήν ἐπίσημη προβολή τοῦ ἔργου στό Θέρμο Αἰτωλοακαρνανίας καί στό Ἄγρίνιο. Προσκυνήσαμε τμῆμα λειψάνων τοῦ Ἁγίου στήν ὁμώνυμη μονή πού θρίσκειται δίπλα στή γενέτειρά του, τό Μέγα Δένδρο Αἰτωλίας, καί πήραμε χρήσιμα καί καλογραμμένα βιβλία ἀπό τή λογιότατη Μοναχὴ Εὐθυμία, τήν ἡγουμένη τῆς Μονῆς. Θαυμάσαμε ἰδιαιτέρως τήν προσεκτι-

κή ἀναφορὰ τοῦ ντοκιμαντέρ στίς προφητεῖες τοῦ Πατροκοσμά, οἱ ὁποῖες ἐλέχθησαν γιά νά ἀφυπνίσουν τόν Ἑλληνισμό καί νά τόν προετοιμάσουν γιά τήν Ἀπελευθέρωση ὕστερα ἀπό 80 τοῦλάχιστον ἀτυχεῖς ἐξεγέρσεις ἀπό τήν Ἀλωση μέχρι καί τά Ὁρλωφικά.

Μελετώντας τά χρόνια τοῦ Ἁγίου Κοσμά καί γενικώτερα τήν Τουρκοκρατία ἀναλογιζόμαστε ὅτι αὐτός ὁ λαός πέρασε πιό δύσκολες ἐποχές καί κρίσεις ἀπό ὅσες περνᾷ σήμερα. Βεβαίως εἶναι δραματικές οἱ οικονομικές καί κοινωνικές συνέπειες τῶν δύο Μνημονίων. Ὅμως ἡ Τουρκοκρατία ἦταν σκληρότερη καί πάλι ἐπιβίωσαμε.

Καί τοῦτο ἐπειδὴ εἶχαμε τά πνευματικά ἐφόδια πού δίδασκε ὁ Πατροκοσμάς. Πίστη στόν Θεό, Μεγάλῃ Ἰδέα καί ἐλπίδα γιά τήν ἐθνική ἀπελευθέρωση, ἀγάπη γιά τήν ἑλληνορθόδοξη Παιδεία, συνείδηση τῆς διαχρονικῆς πορείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅλα αὐτά σέ ἓνα δημιουργικό συνδυασμό μέ τό ἐμπορικό δαιμόνιο τοῦ Ἑλληνα.

Ὅσοι μιλοῦν σήμερα κατά τῶν Μνημονίων, ἀλλά βάλλουν κατά τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἑλληνορθόδοξης Παιδείας καί τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν, κάκιστη ὑπηρεσία προσφέρουν. Γιά νά ἀπελευθερωθοῦμε οικονομικά, πρέπει πρῶτα νά ξαναβροῦμε τήν αὐτοσυνειδησία μας. Γκρεμίζοντας τούς Ἁγίους καί τούς ἥρωες, στεροῦν ἀπό τόν λαό μας τήν ταυτότητά του καί ἀπό τούς νέους μας τά πρότυπα πού χρειάζονται.

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς συνδύασε ἄριστα τήν ἐθνική δράση μέ τήν κοινωνική εὐαισθησία. Προφήτεψε τήν ἀπελευθέρωση («τό ποθούμενον», ὅπως τό ἔλεγε), μιλοῦσε ὑπέρ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας καί κατά τῶν ξενικῶν διαλέκτων, ἀλλά παραλλήλως κήρυττε τά δικαιώματα τῶν γυναικῶν, τῶν φτωχῶν καί τῶν Ἀθιγγάνων. Μόνο μέσα στήν ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας τό ἐθνικό καί τό κοινωνικό συνυπάρχουν ἀρμονικά. Αὐτό χρειαζόμαστε σήμερα!

ΖΩΝΤΑΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΟΥΤΕ ΤΟ ΛΑΔΙ ΑΔΕΙΑΖΕ, ΟΥΤΕ ΤΟ ΑΛΕΥΡΙ ΣΩΘΗΚΕ!*

Ήταν παραμονή του Εὐαγγελισμοῦ, 24 Μαρτίου τοῦ 1942, καί ἤμεθα στή Δράμα, στήν ἰδιαιτέρα μου πατρίδα. Ἡ ξένη κατοχή ἦταν Βουλγαρική. Οἱ στερήσεις, οἱ ἀρρώστιες καί ἡ πείνα εἶχαν πάρει τρομακτικές διαστάσεις καί ὁ θάνατος θέριζε κάθε μέρα μικρούς καί μεγάλους καί ἰδιαιτέρως τά παιδιά.

Μεταξύ τῶν συγγενῶν μου εἶχα καί μιὰ μακρυνή θεία, χήρα μέ πέντε παιδιά. Τόν ἄνδρα της τόν εἶχαν σκοτώσει οἱ κατακτητές πρὶν ἀπό ἕξι μῆνες στίς σφαγές τῆς 29ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1941. Ἀπό τροφίμα τῆς εἶχαν ἀπομείνει ἓνα δάκτυλο ἐλαιόλαδο καί μιὰ «χούφτα» καλαμποκάλευρο.

Ἐκεῖνο λοιπόν τό ἀπόγευμα, σκέφθηκε ὅτι αὐριο, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἶχε ἔστω καί κάτι λίγο γιά τροφή στά παιδιά: ἓκατό δράμα ἀλευράκι κι ἓνα δάκτυλο λαδάκι.

Ξαφνικά τά μάτια της ἔπεσαν πάνω στό σθημένο κανδηλι, πού ἦταν κρεμασμένο μπροστά στό εἰκονοστάσι. Καί τότε μπῆκε στό δίλημμα: Τό λαδάκι στά νηστικά παιδιά της ἢ στό εἰκονοστάσι μέ τήν εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ;

Ἀποφασιστικά ὁμως ἔκαμε τόν σταυρό της καί εἶπε στήν Παναγία: «Παναγία μου! Ἐγώ θά Σοῦ ἀνάψω τό καντηλι, γιατί ἡ μέ-

ρα πού ξημερώνει εἶναι πολύ μεγάλη γιά τήν πίστι μας, ἀλλά καί Σύ ὁμως ἀνάλαβενά μου θρέψης τά παιδιά».

Πῆρε τό λιγοστό λαδάκι καί μ' αὐτό ἄναψε τό καντηλι τῆς Παναγιᾶς. Τό ἱλαρό του φῶς φώτισε τό φτωχικό σπίτι καί ἡ καρδιά της γέμισε ἀπό γαλήνη. Αὐτό τούς συνόδευσεν στή βραδινή τους προσευχή καί στόν ὕπνο τους ὅλο ἐκεῖνο τό ἀξέχαστο βράδυ.

Τήν ἄλλη μέρα, μετά τή Θεία Λειτουργία, ἡ θεία μου ἀνοιξε τό ντουλάπι, γιά νά πάρη τό λιγοστό ἀλεύρι, καί ἔμεινε ἄφωνη. Τί βλέπει; Τό «λαδερό» γεμάτο λάδι μέχρι πάνω, καί δυό σακκοῦλες γεμάτες ἀλεύρι καί μακαρόνια!...

Σταυροκοπήθηκε ἡ γυναίκα πολλές φορές, δοξάζοντας καί εὐχαριστώντας τόν Θεό καί τήν Παναγία γιά τό μεγάλο θαῦμα, ἀλλά δέν εἶπε σέ κανένα τίποτα.

Γιά δυό χρόνια οὔτε τό λάδι ἀδειάζε ἀπό τό μπουκάλι, οὔτε καί τό ἀλεύρι «σώθηκε» ποτέ, παρά τήν καθημερινή τους χρῆσι γιά ἕξι στόματα, γιά ἀνταλλαγή μέ ἄλλα τροφίμα καί γιά κρυφή ἐλεημοσύνη. Ἀλλά καί τό κανδηλι παρέμεινε ἀπό τότε μέρα - νύχτα ἀναμμένο, μαρτυρῶντας μέ τό ἄσβεστο φῶς του τή ζωντανή πίστι αὐτῆς τῆς εὐλογημένης γυναίκας.

* Ἀπό τό βιβλίον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Ἀναγνωστοπούλου, *Ἐμπειρίες κατά τήν Θεία Λειτουργία*, Πειραιᾶς 2006, σ. 58.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Μορφές του Έλληνισμού

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ. ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.*

Ήταν τό 1951 όταν ανέλαβε πρωθυπουργός ο Νικόλαος Πλαστήρας, ο έπονομαζόμενος «Μαῦρος Καβαλάρης» καί ή χώρα μας μόλις είχε βγει από τά έρείπια μίας πολυετοῦς εμπόλεμης κατάστασης συμπαριασμένη.

Τόν πατριωτισμό, τήν έντιμότητα, τήν ήθική καί άρετή του κανείς δέν άμφισβήτησε, άκόμη καί οί πολιτικοί του αντίπαλοι.

Σήμερα μεταφέρουμε μερικά από τά πολλά άξιόλογα συμβάντα τής ζωής του, τά όποια χαρακτηρίζουν τόν άνδρα καί τόν καθιστοῦν πρότυπο, παράδειγμα πρὸς μίμηση για παλιότερους, αλλά καί σημερινούς, δεδομένου ότι, τόσο ο ίδιος όσο καί άλλοι, εμπαιναν πλούσιοι στήν πολιτική καί έδγαιναν πάμφτωχοι, καθιστώντας τήν Ελλάδα σεβαστή σέ φίλους καί έχθρους.

‘Ο άείμνηστος Άνδρέας Ίωσήφ –πιστός φίλος του– μάς λέει:

‘Ο στρατηγός είχε άπαγορεύσει στους δικούς του νά χρησιμοποιούν τό όνομα «Πλαστήρας» όπου κι αν πήγαιναν. ‘Ο άδελφός του ήταν άνεργος. Τό έργοστάσιο ζυθοποιίας «ΦΙΕ» ζητοῦσε οδηγό κι εκείνος έκανε αίτηση. ‘Ο άρμόδιος υπάλληλος τόν ρώτησε πῶς λέγεται. Κι επειδή αυτός δίσταζε νά πει τό όνομά του, ένθυμούμενος τήν έντολή του στρατηγοῦ, τόν ξαναρώτησε καί δύο καί τρεῖς φορές, ώσπου αναγκάστηκε νά...όμολογήσει ότι τόν λένε Πλαστήρα.

Παραξενεμένος ο υπεύθυνος ζητάει νά μάθει αν συγγενεύει μέ τό στρατηγό καί πρωθυπουργό. Μετά από πολύ δισταγμό

του άποκαλύπτει ότι είναι άδελφός του. Άφοῦ ή αίτηση ίκανοποιήθηκε, παρακάλεσε νά μή τό μάθει ο άδελφός του. ‘Ο στρατηγός τό έμαθε κι, άφοῦ τόν κάλεσε άμέσως στό σπίτι του, τόν επέπληξε καί του άπαγόρευσε νά αναλάβει αυτή τήν εργασία λέγοντάς του: «’ Αν έχεις άνάγκη, κάτσε έδῶ νά μοιραζόμαστε τό φαγητό μου». Καί δέν πήγε.

‘Ο Πλαστήρας ήταν άρρωστος –έπασχε από φυματίωση– κι έμενε σ’ ένα σπιτάκι στό Μέτς, κοντά στό Παναθηναϊκό Στάδιο. Του πρότειναν νά του θάλουν ένα τηλέφωνο δίπλα στό κρεβάτι άλλ’ αυτός άρνήθηκε λέγοντας: «Μά τί λέτε; Η Ελλάδα πένεται κι έμένα θά μου θάλετε τηλέφωνο;».

Πολλές φορές μέ τρόπο έστελνε καί άγοραζαν ψωμί, έλιές καί λίγη φέτα... Τότε οί γύρω του, του υπενθύμιζαν ότι είχε άνάγκη καλύτερου φαγητοῦ λόγω τής άρρώστιας κι εκείνος μέ άπλότητα τούς άπαντοῦσε: «Τί κάνω...σκάδω για νά καλοτρῶγω;».

‘Ο Βάσος Τσιμπιδάρος, δημοσιογράφος στήν έφημερίδα «’ Ακρόπολη», περιγράφει τό έξής περιστατικό: «Κάποτε, ο στενός του φίλος Γιάννης Μοάτσος, είχε πάρει τήν πρωτοβουλία νά του έξασφαλίσει μόνιμη στέγη, για νά μήν περιφέρεται έδῶ καί εκεί σέ ένοικιαζόμενα δωμάτια. Πήγε λοιπόν σέ μία Τράπεζα καί μίλησε μέ τόν διοικητή. «Τί;», άπόρησε εκείνος. «Δέν έχει σπίτι ο Πλαστήρας; Βεβαίως καί θά του δώσουμε ό,τι δάνειο θέλει καί μάλιστα μέ τούς καλύτερους όρους!»

* Πρώτη δημοσίευση στό περιοδικό ‘Αγώνας Λαρίσης. ‘Ο τίτλος είναι δικός μας.

‘Ο Μοάτσος ἔτρεξε περιχαρῆς στόν Πλαστήρα, τοῦ τό ἀνήγγειλε καί εἰσέπραξε τήν ἀντίδραση: «’Αντε ρέ Γιάννη, μέ τί μοῦτρα θά βγῶ στό δρόμο, ἄν μαθευτεῖ πώς ἐγώ πῆρα δάνειο γιά σπίτι;». Ἐσχισε τό ἔντυπο στά τέσσερα καί τό πέταξε.

‘Ο Δημήτρης Λαμπράκης «δῶρισε» κάποια στιγμή στόν Πλαστήρα ἕνα ὠραῖο στυλό κι ἀφοῦ ὁ στρατηγός κάλεσε τόν φίλο του ἸΑνδρέα τοῦ λέει:

- Ἐγώ δέν βάζω χρυσές ὑπογραφές. Μοῦ φτάνει τό στυλουδάκι μου. Νά τό στείλεις πίσω.

- Μά θά προσβληθεῖ...

- Δέν πειράζει... Ἄς μοῦ κόψει τό νερό ἀπό τό κτῆμα. Δέν θέλω δῶρα, ἸΑνδρέα. Γιατί τά δῶρα φέρνουν καί ἀντίδωρα!

Τό 1952, πρωθυπουργός ὁ Πλαστήρας, ἦταν κατάκοιτος ἀπό τήν ἀρρώστια πού τόν βασάνιζε, ὅταν μία μέρα δέχθηκε τήν ἐπισκεψη τῆς Βασιλίσσας Φρειδερίκης. Μπαίνοντας ἐκείνη στό λιτό ἐνοικιαζόμενο διαμέρισμά του, ἐξεπλάγη ὅταν εἶδε τόν πρωθυπουργό νά χρησιμοποιεῖ ράντζο γιά τόν ὕπνο του, καί τόν ρώτησε μέ οἰκειότητα: «Νίκο, γιατί τό κάνεις αὐτό;» καί ἡ ἀπάντηση ἦρθε ἀφοπλιστική. «Συνήθισα, Μεγαλειοτάτη, τό ράντζο ἀπό τό στρατό καί δέν μπορῶ νά τό ἀποχωριστῶ...».

‘Ο στρατηγός Νικόλαος Σαμψών, φίλος τοῦ Πλαστήρα, σέ ἐπιστολή του περιγράφει τό παρακάτω: «’Οταν πέθανε ὁ Πλαστήρας δέν ἄφησε πίσω του σπίτι, ἀκίνητα

ἢ καταθέσεις σέ τράπεζες. Ἡ κληρονομιά, πού ἄφησε στήν ὀρφανή προσφυγοπούλα ψυχοκόρη του, ἦταν 216 δρχ., ἕνα δεκαδόλλαρο καί μία λακωνική προφορική διαθήκη: **“Ὅλα γιά τήν Ἑλλάδα!”**. Βρέθηκε ἐπίσης στά ἀτομικά του εἶδη ἕνα χρεωστικό τοῦ Στρατοῦ (ΣΥΠ 108) γιά ἕνα κρεβάτι πού εἶχε χάσει κατά τήν διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων στή Μικρά Ἀσία καί 8 δρχ. μέ σημείωση νά δοθοῦν στό Δημόσιο γιά τήν ἀξία τοῦ κρεβατιοῦ, ὥστε νά μήν χρωστᾶ στήν Πατρίδα».

‘Οταν ἀπεβίωσε, τόν ἔντυσαν μέ νεκρικό κοστούμι, πού τό ἀγόρασε ὁ φίλος του Διονύσιος Καρρέρ –γιατί ὁ ἴδιος τόν μισθό του τόν πρόσφερε διακριτικά σέ ἄπορους καί ὀρφανά παιδιά– **ὁ δέ γιατρός, πού ἦταν παρῶν καί ὑπέγραψε τό σχετικό πιστοποιητικό θανάτου, μέτρησε στό ταλαιπωρημένο κορμί του: 27 σπαθιές καί 9 σημάδια ἀπό βλήματα**. Τόν κιλλίβαντα –θάση πυροδόλου– στόν ὁποῖο εἶχαν ἑναποθέσει τό φέρετρό του, δέν τό ἔσερναν ἄλογα, ἀλλά ἐδομηνητάρηδες εὐζωνοί τοῦ Συντάγματός του, ἕως τό Α΄ Νεκροταφεῖο.

Μετά ἀπ’ ὅλα αὐτά ἐμεῖς ποιό σχόλιο νά κάνουμε; Μιλοῦν τά γραφόμενα ἀπό μόνα τους καί προπαντός ἡ ζωὴ καί ὁ χαρακτήρας τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ ἀνδρα, πού ξεπερνάει, θά λέγαμε, καί τή ζωὴ ἑνός ἀσκητῆ! Ἦ ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία καί ἡ ζωὴ του παράδειγμα πρὸς μίμηση.

ΤΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Γιά νά ξέρουν οἱ Ἕλληνες ὅλη τήν ἀλήθεια

1. Μέ τό ἄρθρο 1 τοῦ ὑπογραφέντος μνημονίου δημιουργεῖται Ταμεῖο ὑφαρπαγῆς ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἀπό τούς Ἕλληνες καί

οἰκονομική–φυσική ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων. Τό ἐν λόγω Ταμεῖο μέ τήν ἐπωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥ-

ΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΕ», τό όποιο διοικείται κατ' ευθείαν από τήν Τροίκα και τούς διεθνείς δανειστές, απαλλάσσεται από κάθε μορφή φορολογίας και ή λειτουργία του βαρύνει μόνον τό Έλληνικό Δημόσιο. [...]

2. Τά δύο κόμματα, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, έχουν δεσμευτεί ώστε οί διατάξεις του Μνημονίου νά κατοχυρωθοῦν και από τό νέο Σύνταγμα πού θά προκύψει από τήν έντός του 2012-2013 ύποχρεωτική αναθεώρηση και τροποποίηση του ύπάρχοντος. [...]

3. Τά έσοδα από τήν πώληση τής ελληνικής δημόσιας περιουσίας πάνε κατ' ευθείαν στους δανειστές και όχι στό ελληνικό κράτος. Μάλιστα, θά πουλάμε για όσα χρόνια αποφασίζει και μās επιβάλλει ή Τροίκα. [...]

7. Δεσμεύονται με έχεμύθεια προς τρί-

τους και τόν ελληνικό λαό, δηλαδή ύποχρεοῦνται νά κρατοῦν τό στόμα τους κλειστό όσοι συμμετέχουν στίς συνεδριάσεις του Ταμείου, ένω θά παρίστανται και παρατηρητές των δανειστών. Συγχρόνως, ή Βουλή των Έλλήνων ύποχρεοῦται νά κυρώνει με νόμο όλες τίς πράξεις του Ταμείου, τό περιεχόμενο των όποιων θά τηρείται άπόρρητο και μή προσβάσιμο στα Μέλη του Έλληνικού Κοινοβουλίου και κατά συνέπεια τόν λαό. Οί ίδιοι οί Έπουργοί παραδέχτηκαν ότι δέν γνώριζαν τό περιεχόμενο του δευτέρου, Νέου Μνημονίου, όταν τό ψήφισαν.

8. Τό Ταμείο αυτό θά αποφασίζει σε ποιά τιμή και σε ποιούς θά πουλάμε τά ελληνικά λιμάνια, τούς δρόμους, τά αεροδρόμια, τίς βραχονησίδες και ό,τι άλλο ελληνικό επί γής, θαλάσσης και άέρος. Δηλαδή

Έ Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ και Κύπρου 15 ευρώ) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Έ απόδειξη συνδρομής ή δωρεάς μπορεί νά έπισυναφθεί στή φορολογική σας δήλωση, για νά γίνει ή σχετική έκπτωση από τήν Έφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρείτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Για λόγους πρακτικούς δάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σε όλα τά αντίτυπα του συγκεκριμένου τεύχους τής Παρακαταθήκης. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή άποστολή των άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής Παρακαταθήκης και άλλα έσείς στήν ταχυπληρωμή πού μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε έπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

θά μπορεί ό όποιοσδήποτε προτείνεται από τό Ταμείο, κράτος ή ιδιώτης, νά αγοράζει τήν Έλλάδα σέ όποια μάλιστα τιμή άποφισίζει ή Τροίκα και οί δανειστές τής Έλλάδος. Άκόμη, ό,τι δέν πουλιέται ή δέν άξιοποιείται, (π.χ ό ΟΣΕ ή ό,τι άλλο) διαλύεται και χρεοκοπεί, μέ έντολή του Ταμείου.

9. Τό Ταμείο θά μπορεί νά εκδίδει δικό του όμολογο ή νά δανείζεται πρός όφελος τών δανειστών και τών τοκογλύφων μέ έγγύηση τής Έλλάδας και ύποθήκευση τής έλληνικής περιουσίας. [...]

10. Άπαγορεύεται εις τό έξής ή Έλλάδα νά μπορεί νά αγοράζει τά δικά της όμολογα για νά άποσβεννύει τό χρέος, όπως έκαναν στό παρελθόν άλλες χώρες για τήν αντιμετώπιση του έθνικού των χρέους.

11. Μέ τό άρθρο 14 οί έλληνικοί αϊγιαλοί και οί παραλίες παραχωρούνται επίσης στους δανειστές. Άρα και τά νησιά μας,

κατ' ουσίαν παραχωρούνται στους δανειστές και σέ όσους αυτοί οί ίδιοι θά μεταπωλούν τό έλληνικό χρέος. Έτσι, κάποιου γείτονές μας δέν χρειάζεται πλέον νά προκαλούν θερμά επεισόδια. Θά μπορούν νά αγοράζουν σέ φθηνές τιμές ό,τι θέλουν από τήν Έλλάδα, λιμάνια, νησιά, άεροδρομία κλπ.

12. Τέλος, κινδυνεύουν μέ κατάσχεση έλληνικά πολεμικά πλοία, άεροπλάνα και ό,τι άλλο έχει έλληνική σημαία, μετά από δικαστικές προσφυγές διεθνώς έπενδυτών ή δανειστών.

[*Επιλογή άποσπασμάτων από τό ένδιαφέρον άρθρο του καθηγητου του Ε.Μ.Π., Ε. Μπίλλη, όπως τό παραθέτει στην ιστοσελίδα του ό άναπλ. καθηγητής του Δ.Π.Θ. Γεώργιος Π. Παύλος, www.gpavlos.gr/article.php?p=14&id=41*]

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Άπό τό φθινόπωρο «Κάρτα του πολίτη»;

Τό ύπουργείο ΠΡΟ.ΠΟ. (Προστασίας του Πολίτη) μέ ένα Δελτίο Τύπου, πού εξέδωσε στις 14 Ιουνίου 2012 (**τρεις ήμέρες πριν από τις εκλογές!**), ανακοινώνει στον έλληνικό λαό ότι από τό φθινόπωρο του 2012 έρχονται οί νέες ταυτότητες.

Δέν μας εκπλήσσει τό γεγονός ότι ένα τόσο σοδαρό θέμα, όπως αυτό τών ήλεκτρονικών ταυτοτήτων ή «Κάρτας του Πολίτη», για τό όποιο έδω και χρόνια έχουν διατυπωθεί και από τήν Έκκλησία και από οργανώσεις προστασίας τών άτομικών δικαιωμάτων και δημοκρατικών έλευθεριών σοδαρότατες αντιρρήσεις, έπελέγη νά περάσει από μία ύπηρεσιακή (και όχι εκλεγ-

μένη) κυβέρνηση μέ ένα Δελτίο Τύπου τής Άστυνομίας τρεις ήμέρες πριν τις έπαναληπτικές εκλογές τής 17 Ιουνίου 2012!

Δέν μας εκπλήσσει, γιατί ξερούμε πόσο πολύ διάζεται ή Νέα Τάξη Πραγμάτων νά προχωρήσει τά σχέδιά της για παγκόσμιο έλεγχο. Ιδιαίτερα διάζεται για τήν Έλλάδα. Έτσι αντί νά φέρει μία εκλεγμένη κυβέρνηση σχετικό νόμο στή Βουλή, έβαλαν τήν Άστυνομία νά εκδώσει ένα Δελτίο Τύπου και νά εισπράξει αυτή τή ρετινιά τής αντιδημοκρατικής μεθόδευσης.

Για τήν χωρίς φόβο και πάθος, έγκυρη και έγκαιρη ένήμερωση τών άναγνωστών τής «Π» δημοσιεύουμε τό Δελτίο Τύπου τής Άστυνομίας και σχετικό σχόλιο του blog ID-ont.

«Αθήνα 14 Ίουνίου 2012

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τό Ύπουργείο Προστασίας του Πολίτη προχωρά τις διαδικασίες για τήν έκδοση νέου τύπου δελτίου αστυνομικής ταυτότητας των Έλλήνων πολιτών σέ έσωτερικό & έξωτερικό, πού θά άναγνωρίζεται καί ως ταξιδιωτικό έγγραφο.

Τό Ύπουργείο Προστασίας του Πολίτη, στό πλαίσιο υιοθέτησης καί έφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) 2252/2004 του Συμβουλίου της Εϋρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα μέ τον όποιο τά δελτία αστυνομικής ταυτότητας άναγνωρίζονται ως ταξιδιωτικά έγγραφα, προχωρά στήν καθιέρωση νέου τύπου δελτίου αστυνομικής ταυτότητας των Έλλήνων πολιτών, είτε διαμένουν στό έσωτερικό της χώρας, είτε στό έξωτερικό μέσφ των εκεί Προξενικών αρχών. Τό νέο δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, μέ χαρακτηριστικά ασφαλείας, θά έχει τή μορφή πιστωτικής κάρτας.

Η διαδικασία άντικατάστασης του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας μέ τό νέου τύπου δελτίο ταυτότητας, πρόκειται νά ξεκινήσει τό φθινόπωρο του 2012 καί θά υλοποιηθεί σταδιακά μέ τρόπο πού θά καθορίσει ή Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας του Αρχηγείου της Έλληνικής Αστυνομίας, ανά χρονολογική σειρά έκδοσής του (μέ σειρά προτεραιότητας στίς παλαιότερες χρονολογίες έκδοσης) καί κατά άλφαθητική σειρά.

Σημειώνεται, ότι όλα τά δελτία αστυνομικής ταυτότητας θά ισχύουν μέχρι καί τήν άντικατάστασή τους από τά νέου τύπου.»

Καί τό σχόλιο του blog ID-ont:

1. Η άνακοίνωση του Ύπουργείου Προστασίας του Πολίτη (ΠΡΟ-ΠΟ) είναι πολύ λιτή καί δέν μάς δίνει τεχνικές λεπτομέρειες.

2. Τό δημοσίευμα του Βήματος άναφέρει ότι «τό δείγμα της νέας ταυτότητας πού

παρουσιάστηκε προέρχεται από τις ίδιου τύπου ταυτότητες πού διαθέτουν ήδη οι άστυνομικοί της ΕΛ.ΑΣ., γι' αυτό καί έμφανίζονται στό παράδειγμα καί όρισμένα άκόμα στοιχεία, όπως ό βαθμός, πού δέν θά υπάρχουν στίς ταυτότητες των πολιτών».

Κατά συνέπεια δέν μπορούμε νά γνωρίζουμε εάν αυτή είναι ή «Κάρτα του Πολίτη», όπως τήν όνειρευόταν ό κοσ Γιώργος Παπανδρέου. Μπορεί νά είναι ένα προστάδιο της (δηλ. χωρίς τσιπάκι είτε contact είτε contactless-RFID). Ο τότε αρχηγός της Αστυνομίας καί νύν Ύπουργός ΠΡΟ-ΠΟ κοσ Οικονόμου, είχε δηλώσει ότι οι Αστυνομικοί είχαν προμηθευτεί ταυτότητα χωρίς τσιπάκι. Τό σίγουρο είναι ότι μέ αυτή τή νέα ταυτότητα «μπάινει τό νερό στό αυλάκι» για τήν Κάρτα του Πολίτη.

Άντιστυνταγματική καί παράνομη ή μετατροπή του μαθήματος των θρησκευτικών σέ πανθηρησκειακό

Η «Έστία Πατερικών Μελετών» διοργάνωσε στίς 19.5.2012 Ήμερίδα, πού διεξήχθη στό Πολεμικό Μουσείο στήν Άθήνα μέ θέμα: «Θρησκευτικά: Όρθόδοξη Παιδεία ή Πανθηρησκειακή προπαγάνδα;»

Στήν Ήμερίδα έλέχθησαν πολλά καί ένδιαφέροντα από τούς δέκα άξιόλογους εισηγητές (κατά σειρά: π. Γ. Μεταλληνός, κ. Ηρακλής Ρεράκης, κ. Έλένη Βασάλου, κ. Δημ. Νατσιός, π. Λάμπρος Φωτόπουλος, π. Ίωάννης Φωτόπουλος, κ. Γεώργιος Κρίππας, κ. Χρήστος Παπασωτηρίου, π. Γεώργιος Εϋθυμίου, π. Σαράντης Σαράντος

Στήν Ήμερίδα έκανε παρέμβαση καί ό κ. Άναστάσιος Μαρίνος, πρ. Άντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Έπικρατείας (Σ.τ.Έ.), τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι «Όλα αυτά πού θέλουν νά κάνουν τώρα μέ τά Θρησκευτικά, τά πολυπολιτισμικά, είναι άντι-

συνταγματικά, είναι αντίθετα προς τις απόψεις του Συμβουλίου της Έπικρατείας».

Ένα από τα πρακτικά συμπεράσματα της Ημερίδος είναι –τό έτόνισε ο νομικός κ. Χρήστος Παπασωτηρίου στην εισήγησή του με θέμα «Τό συνταγματικό δικαίωμα των Έλλήνων γονέων για τή χριστιανική αγωγή των Έλληνοπαιδων»– ότι οί γονεῖς μποροῦν καί πρέπει νά προσφύγουν μαζικά στό Συμβούλιο της Έπικρατείας ζητώντας τήν άκύρωση των άντισυνταγματικών καί παράνομων αυτών ρυθμίσεων.

Γιά έπικοινωνία μέ τήν «Έστία Πατερικών Μελετών»: Τηλ.: 210.80.25.211, e-mail estiapm@gmail.com

Καί βουλευτίνα ή κ. Ρεπούση του «συνωστισμού»

Η κ. Ρεπούση, συγγραφέας του γνωστού κατάπτυστου –καί εύτυχως άποσπρόθέντος– βιβλίου 'Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, όπου ή σφαγή των Έλλήνων της Σμύρνης παρουσιαζόταν ως «συνωστισμός» στό λιμάνι (!), έξελέγη καί βουλευτής μέ τό κόμμα του κ. Κουδέλη «Δημοκρατική Άριστερά» (ΔΗΜ.ΑΡ.). Η κ. Ρεπούση στή διήμερη θητεία της Βουλής, πού προέκυψε από τίς έκλογές της 6ης Μαΐου, βρήκε τήν εύκαιρία νά άσεβήσει στή μνήμη των θυμάτων της Γενοκτονίας του Ποντιακού Έλληνισμού, όταν άπεχώρησε από τήν αίθουσα της Βουλής, ενώ έτηρείτο εκεί ενός λεπτού σιγή προς τιμήν των Ποντίων πού έξαφάνισε ο Κεμάλ Άτατούρκ. Ο Χάρρυ Κλύν έγραψε στό προσωπικό του ιστολόγιο, άπευθυνόμενος στον κ. Κουδέλη: «Φώτη Κουδέλη, ή κυρία είναι ντροπή για τήν Άριστερά καί για σένα ακόμη περισσότερο».

Η Σαουδική Άραβία χρηματοδοτεί τή μαντήλα στή Θράκη

Όπως διαβάζουμε στήν έφημερίδα Χρόνος της Κομοτηνής: «Σέ καιρό κρίσης τά 500 ευρώ για όσους τηροῦν αυστηρά τά ισλαμικά καθήκοντα καί δάζουν στά άνήλικα παιδιά τήν μαντήλα, είναι ένα σημαντικό ποσό, πού λειτουργεί ως κίνητρο...

Η αύξηση της μαντήλας στά νέα κορίτσια στήν έλληνική Θράκη δέν είναι τυχαία, αλλά έντάσσεται σέ ένα μεγάλο ποσοστό καί στήν προσέγγιση, πού μέ εύστοχο τρόπο έπιχειροῦν τελευταία πολλές ισλαμικές οργανώσεις από τήν Σαουδική Άραβία κυρίως, πού καταβάλλοντας τό ποσό των 500 ευρώ μηνιαίως ή καί άλλα βοηθήματα στίς οικογένειες έξαναγκάζουν τήν στροφή στα ισλαμικά στερεότυπα της νέας γενιάς».

Σχόλιο «Π»: Σημειωτέον ότι στή Σαουδική Άραβία, ή όποία θά χρηματοδοτούσε καί τό ισλαμικό τέμενος στήν Άθήνα, άπαγορεύεται όχι μόνον ή άνέγερση χριστιανικών ναών, αλλά συλλαμβάνεται καί τιμωρείται καί όποιος φέρει σταυρό ή άλλα χριστιανικά σύμβολα. Άκόμη καί εκτελείται –όπως προσφάτως στή Συρία– όποιος μουσουλμάνος άρνήθηκε τό Ίσλάμ καί έγινε Χριστιανός!

Ίσλαμοποίηση μέσω των σχολείων Φετουλάχ Γκιουλέν

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος μιλώντας τήν Κυριακή 13 Μαΐου στήν Όλλανδία σέ τελετή, όπου του άπενεμήθη βραβείο για τή συμβολή του στον διαθρησκειακό διάλογο, έπλεξε τό έγκώμιο του Τούρκου μεγιστάνα καί φανατικού ισλαμιστή Φετουλάχ Γκιουλέν, λέγοντας καί τά έξης:

«Συνεργαζόμαστε στενά μέ τον κύριο

Γκιουλέν, ἐδῶ καί πολλά χρόνια. Εἴμαστε πολύ κοντά, διότι ἔχουμε τὰ ἴδια ἰδεώδη, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐνότητα. Ἐκτιμοῦμε τὴν προσφορά τοῦ στήν ἐκπαίδευση. Ὁ Φετουλάχ Γκιουλέν συνέβαλε καὶ συμβάλλει στὸν διαθρησκειακό διάλογο. Μακάρι νὰ ἐπιστρέψει σύντομα στήν Τουρκία. Ἐχουμε συνανηθεῖ καὶ στήν Τουρκία καὶ στίς ΗΠΑ. Θά συνεχίσουμε νὰ ἐργαζόμαστε μαζί, γιὰ τὴ διεθνή εἰρήνη καὶ τὴν εὐημερία τῆς χώρας μας (ἐνν. τῆς Τουρκίας!). Αὐτός εἶναι ὁ κοινός μας στόχος»!

Ποιός εἶναι ὁμως ὁ Φετουλάχ Γκιουλέν; Ὅπως ἀπεκάλυψε ὁ μακαρίτης καθηγητὴς τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου Νεοκλῆς

Σαρρῆς, σπουδαῖος Τουρκολόγος, ὁ Φετουλάχ Γκιουλέν, πού ἐνισχύει τὸν Ταγίπ Ἐρντογάν ἐργάζεται γιὰ τὴν ἰσλαμοποίηση Ἐυρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἰδρύοντας μουσουλμανικά σχολεῖα, τὰ ὁποῖα παρέχουν –ὑποτίθεται– ἐκπαίδευση ὑψηλοῦ ἐπιπέδου μέ χαμηλά δίδακτρα.

Αὐτὰ ἐπιδιώκει νὰ κάνει ὁ Φετουλάχ Γκιουλέν καὶ στήν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα στήν εὐαίσθητη Θράκη! Ἡ Ρωσσία πάντως τοῦ Βλαντιμήρ Πούτιν ἀπαγόρευσε τὴν ἴδρυση σχολείων τοῦ Φετουλάχ Γκιουλέν, διότι, προφανῶς, τὰ ἐθεώρησε ὡς ἐν δυνάμει κέντρα ἰσλαμικῆς τουρκικῆς προπαγάνδας. Ἐμεῖς τί θά κάνουμε;

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καὶ ἀκολουθοῦν τὴν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.